

marec 2020

Atlantik 2020

Kanarski otoki

1. marec 2020, nedelja

pasaja La Palma - Lanzarote

Vstaneva ob 7 uri, vrneva kartico in električni adapter in odplujeva.

Ponoči niso zapornice nič popravljali. To pomeni, da je ostala pokvarjena v skoraj odprtem položaju (spuščena skoraj do dna).

Nad njo je več kot dovolj vode za nas. Globinomer je pokazal 7m, okrog zapornice pa cca 10m.

Dovoljenje za prehod luka sva dobila takoj, saj je danes nedelja in tako Armasa kot Freda Olsena zjutraj ni na La Palmi in je v luki le ena ladja.

Takoj, ko izplujeva okrog valobrana imava celo nekaj lokalnega burina, ki je popravil generalno smer vetra in lahko plujeva malo bolj na sever in pridobivava višino, ki jo bova še krvavo rabila.

Le nekaj milj kasneje lokalnega vetra ni več in prevladuje pasat iz severovzhoda. Tenerifa ga malo obrne in zvrtniči in napredujemo počasi. Valov ni dosti, le kak meter, a so precej kratki in strmi in zelo ustavljajo barko. Ker je vetra malo si pomagava še z motorjem, da prebijeva valove.

Smer pa je čedalje bolj katastrofalna. Najpej smo malo pridobivali na višini, potem je šlo v smeri, potem pa je šla smer v maloro in smo ciljali v Tenerifo, kasneje v kanal med Tenerifo in Gomero, nazadnje celo v Gomero. Takrat sva zložila prednja jadra in spremenila smer za 90 stopinj. Sedaj imamo smer 50°T. Glavno jadro malo pomaga, saj je kot vetra 30° na desnih uzdah.

Pričakoval sem, da bo tale kanal med Tenerifo in La Palmo problematičen. Hitrost je uboga. 3,5 do 4,5 vozla, pa imava 2000 obratov motorja in glavno jadro.

Na srečo to traja malo časa in bolj, ko se dvigava proti severu bolj čist je veter in bolj urejeni so valovi.

Kmalu lahko jadramo v smeri, tokrat na levih uzdah. Še vedno pa si malo pomagava z motorjem.

In takrat ga zagledava: Kita.

Juhu! Končno. Velik je. Ni pilotski kit, nekaj večjega je. Žal nimava s seboj knjige, da bi ga lahko identificirala.

Lepo mirno plava blizu gladine, ko izdihne puhne vodo v zrak. A se ne potopi globoko. Repa ne pokaže id vode, plava tako blizu gladine, da na trenutke vidiva njegov hrbet skozi vodo. Res je veličasten. Kmalu je vedno bolj oddaljen - ima malo drugačno smer in izgine iz najinega v daljavi.

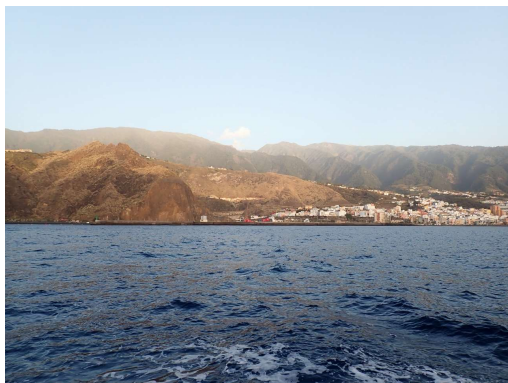
Veter se je dovolj okrepil, da sva lahko ugasnila motor.

Proti oceanskemu valu in toku je težko orcati. Največ, kar uspeva spraviti iz herona v teh pogojih je jadranje s kotom navideznega vetra 45°. Čim hočeva bolj ostro v veter hitrost pade, saj naju valovi zelo ustavljajo. Jadra rabijo dovolj trebuha, da imajo moč. Če je navidezni veter 45° je pravi veter vsaj 60°, verjetno še kaj več.

Nekako uspeva voziti skoraj v smeri, a se ves čas boriva s tem, ali bova prišla mimo Tenerife ali ne.

Proti večeru večkrat malo zmanjka vetra, pa poje motor, pa veter spet pride, pa ugasnemo, ... in tako nekajkrat.

Ta trenutek smo dobrih 15 milj oddaljeni od Tenerife in izgleda, da lovimo nekaj signala.

Santa Cruz De La Palma. Lep teden je bil.

Ni videti, da je admiralici hudo, ker bomo dva dni na morju.

Juhu, kit. Baje jih je tu okrog polno. Midva sva do zdaj videla le tegale.

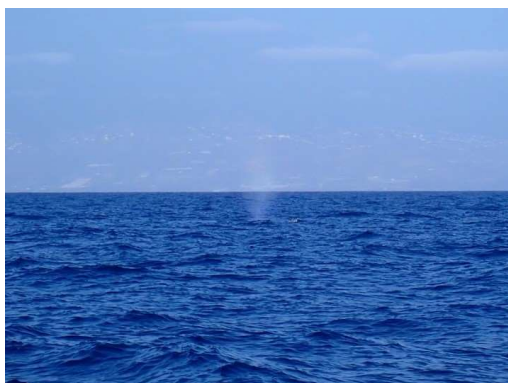
Isti kit.

Še zmaraj isti kit. Izdih.

Še en izdih

No, pa še eden. Vsaj enkrat niso na slikah samo kamni.

2. marec 2020, ponedeljek

pasaja La Palma - Lanzarote

Zvozila sva mimo Tenerife.

Tokrat so vremenoslovci na srečo točno napovedali veter in valove.

Čim sva nad severnim rtom Tenerife se valovi zmanjšajo. Pade tudi veter, a naju ne moti, saj lahko voziva precej ostro v veter in pridobivava višino. Ker je vala pod 1m gre lepo.

Kot so napovedali se je veter še malo bolj obrnil v severnik in se nekoliko okreпил. Ravno prav za naju.

Tedaj vidiva želvo. Ni bila prav velika, mogoče 40cm dolg oklep.

Že včeraj sva videla nekaj, kar sem mislil, da je želva, saj je imelo ravno tak oklep in celo noge in glavo, a je plavalo preveč na površju. Želva je skoraj cela v vodi, tole pa je bilo več kot pol zunaj. Ugibam, da bi lahko bila bodisi mrtva želva, ki se je napihnila, ali pa mogoče želva-igrača. Pa saj ni važno.

Opazila sva tudi nekaj 'portugalskih ladjic'. Nisem vedel, da so razširjene tudi tukaj. Jaz sem mislil, da so dosti bolj severno - okrog Azorov. In danes sva mogoče videla kita. Mogoče zato, ker sva oba videla velik pljus, ki ni bil od vala in senco, ki je izginila v globino. Definitivno preveliko za delfina. Žal se ni več pokazal.

Nazaj k vremenu: Po napovedi se je veter žez dan krepil in obračal bolj proti vzhodu. Če je bil zjutraj še iz 10°, je bil proti večeru iz 30°. In okreпил se je iz prijetnih 10 do 15 na že malo zoprnih 18 do 23 vozlov. Kakšna sreča, da sva si prigarala dobrih 10 milj višine glede na ravno črto proti cilju. Sedaj 'živiva od teh obresti'. Val se je namreč povečal in sicer swel iz 1m na 2m, val od vetra pa iz pol metra na dober meter. Glavno jadro sva skrajšala najprej na prvo, kasneje še na drugo krajšavo, genovo sva najprej močno pokrajšala in nato povsem zvila. Le najin mali solent je ostal še cel zunaj. Hitrosti so bile danes dobre. Precej časa sva vozila 7 vozlov in čez, še več med 6 in 7. Zdajle v mraku, ko sva pospravila genovo je okrog 6. Je pa seveda vožnja danes bolj mokra. Vsake toliko se val zlomi ob barki in nama pošlje mokri pozdrav, občasno pa malo zaorjemo v kak prevelik in prestrm val in nama prelije palubo. Ampak taka pač je oceanska plovba, še posebej, če rineš proti vetru. Ko tole pišem sva že 200 milj na levih vzdah. Na Solentu sem si naredil 'barber hauler'. Ne poznam slovenskega izraza. To je vrv, ki zadnji rob jadra potegne bolj proti osi barke. S tem sva lahko vozila bolj ostro v orco in je jadro odlično držalo.

Veter je zdržal do konca in se niti ni preveč obrnil, tako da sva zlahka peljala mimo Lanzarotskega svetilnika in marine Rubucon do sidrišča na plaži Papagayo.

Točno ob 24 uri v ponedeljek zvečer sva sidrana, Lili mi prinese kozarček ruma še med tem, ko sidram. Se ji očitno res mudi zaljučit tale plov.

V nedeljo in ponedeljek sva torej preplula 217 milj. Pričakovala sva težko pasajo proti prevladujočim vetrovom in toku, a sva jo še kar dobro odnesla. Splača se malo počakati na ugodno vreme.

Slik pa dans ni.

3. marec 2020, torek

Lanzarote, playa Papagayo

Že dolgo nisem tako dobro spal.

Malo je sicer pomagalo, da sem bil po pasaji neprespan, ampak rahlo zibanje na sidru je bilo to noč odlično.

Nič ni zategovalo štrikov od strani, nič niso ropotali kamioni, ki bi se vkrcavali na trajekt, ni bilo velikega svela in niso ves čas spuščali in dvigovali zapornic.

Odločila sva se, da ostaneva en dan tule na sidrišču, saj naj bi jutri bil veter še dokaj normalen in se bo v sredo dalo priti do Arcifa. Za kasneje pa spet napovedujejo več vetra in velike valove.

Čez dan sva malo brkljala po barki, zvečer pa sva imela odličen piknik.

Lili se je celo kopal! Imam sliko, pa je ne pusti objaviti, ker ni spodobna.

Če se opogumim grem jaz jutri v vodo malo pogledat 'podvozje'.

Vijak smo namreč zaščitili s CooperCoatom. Muči me to, ker je z ene lopatice barva odpadla in sedaj vijak ni uravnotežen. pri vrtljajih nad 2000 trese in majčkeno spušča vodo pri Volvo tesnilu.

Bom pogledal, kaj lahko naredim.

Tudi sicer ne bi škodilo, če pogledam, ali je spodaj vse v redu.

Ker sva dosti po marinah obstaja možnost, da je pojedlo cinke. To se lahko zgodi, če ima kakšna barka v bližini slabo narejeno elektriko.

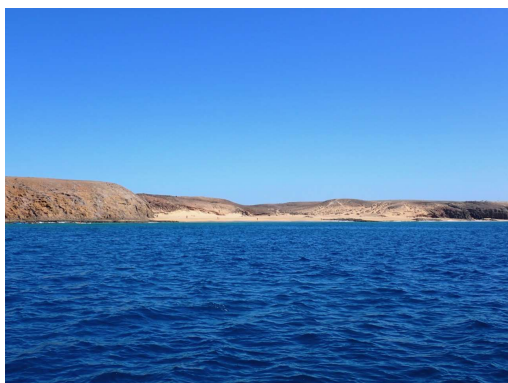
Pa kolešček za log je treba očistiti, pa pregledat vsise in odstraniti školjke iz njih. Notri se namreč rada vgnezdijo kakšna školjka. Ko školjka zraste je vsis skoraj zamašen. V umivalniku v zadnji kopalnici sem že opazil zmanjšan pretok.

Aja, pa preverit je treba, če je vsis in cev za hlajenje osi motorja dovolj lepo prepusten in če ni notri zračnega mehurja.

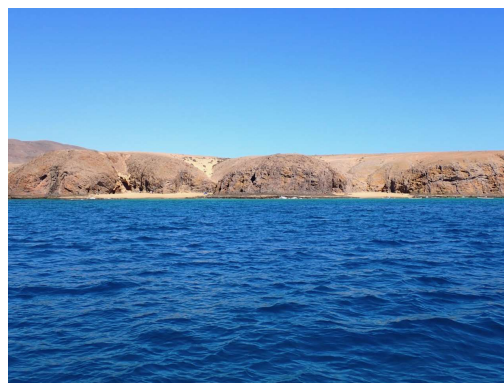
Itak me pa zanima v kakšnem stanju je trup pod vodo in malo ga moram očistiti.

Neštel sem že toliko, da bi lahko bil cel dan pod vodo, pa ne bi polovico naredil.

Sicer pa bomo videli, če bom sploh imel korajžo, da grem v to mrzlo vodo. Na plaži je sicer nekaj ljudi, ki se kopajo. A večina jih gre raje v vodo le do gležnjev.

Plaža

In separejčki

Kajakaši

4. marec 2020, sreda

Lanzarote, playa Papagayo - Arrecife marina Lanzarote

Tudi druga noč na sidru je bila v redu. Malo je pozibavalo, a ni bilo nič hudega.

Zvečer in ponoči je veter občasno dobro zažvižgal, a nikoli ni to trajalo dalj, kot nekaj minut.

Jutro je lepo in sončno, vetra je malo. Ni ne najdem nobenega izgovora in se spravim v vodo.

Seveda v tankem neoprenu, da ne bo pomote. Dovolj mrzlo zame je že to, da sem s celo glavo pod vodo v 18°C in kapuce nimam na neoprenu.

Vijak je precej obraščen in ga z lopatico očistim, kolikor gre. V mrzli vodi namreč nimam veliko sape pod vodo. Malo počistim tudi podvodni del trupa. Je še kar obraščen, ni pa prehudo. Verjetno smo Coopercoat premalo na gladko brusili.

Tudi Lili se je kopala (brez neoprena) in to za razliko od včeraj več kot 3 sekunde.

Danes imava kratko pot, le 16 milj do Arrecifa. A smer je točno proti vetru, toku in valovom. Bomo že nekako.

Odsidrava brez problema - sidrišče ima namreč precej skal v katere se lahko zatakne veriga ali sidro. En Kakamaran zraven naju se je kako uro neuspešno mučil. Ko sva šla so bili še tam, verjetno so čakali pomoč.

Do rta gre odlično, veter je v bok. Potem obrneva na severovzhod a začuda je veter skoraj v krmo.

Ne vem kako je to mogoče, a veter je 180° drugačen, kot je napovedano. Jaz se ne pritožujem!

Stresem obe krajšavi iz glavnega jadra (ob napovedanem vetru 20 vozlov v nos sem startal konzervativno z glavnim jadrom na drugi krajšavi), natrimam genovo in gremo.

A hitrost je res majhna. med 2,5 do 3 vozle po GPS-u, hitreje ne gre. Čeprav veter je. Ne dosti, a cca 10 vozlov realnega imamo. Res je, da imamo čas, a ker takle veter v krmo ne more dolgo trajati (verjetno je kakšna lokalna posebnost) bi rad naredil čimveč poti dokler je veter še v rit, zato prižgem motor, da nama pomaga.

Valovi so kratki, špičasti in točno v nos. Kar dobro nabijamo in valovi nas tako ustavljajo, da kljub jadrom in motorju napredujemo zelo počasi. Očitno je tudi dosti toka proti nama.

Pred nami je v daljavi katamaran, ki nekaj motovili. Vozi v vse smeri. Potem vidiva.

Velika jata delfinov lovi ribe.

Naredili so velik krog in zganjajo ribe skupaj. Zelo živahno je na površini. Kdo ve, kaj vse se dogaja pod vodo. Delfini puhaajo zrak, veliko repov vidiva, a ne skačejo visoko iz vode. Jasno, saj so na misiji. Lovijo ribe. In ribe so pod vodo. Visoko v zrak skačejo, ko se zafrkavajo in igrajo.

Seveda peljeva blizu. Del jate se odcepi in nama pride nasproti. Nalo se igrajo okrog barke, potem pa odbrzijo nazaj v svoje lovišče. Krasen prizor so dodatno popestrili še ptiči, ki so seveda tudi prišli na gostijo. Razen galebov so bili zraven še eni večji, zelo beli ptiči z daljšim kljunom. Lili verjetno ve, kako se jim reče. Dopolnitev: Sem jo vprašal in pravi, da so to

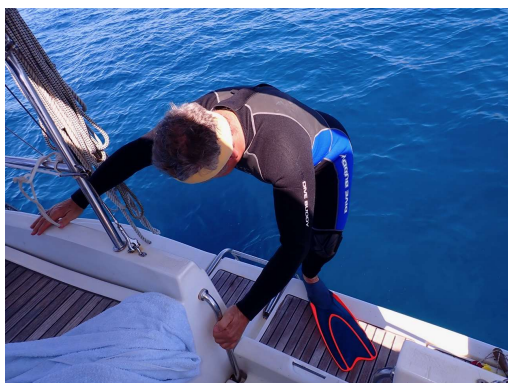
strmoglavci. Wikipedija pravi, da imajo čez krila skoraj dva metra. Meni so se zdeli veliki, a ne tako veliki. Še nekaj časa jadramo z vetrom bolj ali manj od zadaj ali v bok, potem pa se veter obrne v napovedani severovzhodnik. Sedaj imava proti sebi tok, valove in veter. Cikcakati se nama ne da, itak ne bi prišel daleč v tako močnem toku. Le še 6 milj je do kardinalne oznake malo pred lukko. Dobra ura, si mislim glede na dosedanjo hitrost. A morje si misli drugače. Po dobri uri je najina hitrost 3 vozle kljub motorju na 2000 obratih, do oznake pa je še 3 milje. Aha, Še vedno ena ura. In nabijamo v val in skačemo, ko čez čas spet pogledam je do oznake le še dve milj, a naša hitrost je le še 2 vozla. Še vedno ena ura. Ali bomo sploh kdaj prišli? Končno se prebijemo še ti zadnji dve milj in se znajdemo delno zaščiteni z luškimi valobranom. Toka očitno ni več, valovi so dosti manjši in hitrost se poveča iz 2 na skoraj 5 vozlov. Le veter nama še nabija v nos z 20 do 25 vozli. Max je bilo 27. Je pa zelo konstanten, brez refulov. Odcikcakamo mimo dveh kruzeric in po kanalu med oznakami v marino. Izven oznak so plitvine pod 1m. Marina je res dobro zaščiten pred swelom in valovi z odprtega. pred vetrom sicer ni zaščiten, a so pontoni postavljeni tako, da je prevladujoč veter v premec (ali krmo) in ne od strani. Na finger se veževa s premcem naprej, da imava veter v premec in ne od zadaj. Sicer pa itak nismo v mediteranu, kjer se vsi vežemo s krmo ob ponton. Na ta način imava v kokpitu dobro zaščito pred vetrom in precej več privatnosti na barki, za vstop s fingerja na bok pa imava itak stopnice. Tako prijaznega sprejema v recepciji marine še nisem doživel. Punca je res simpatična in je postregla s celim kupom koristnih informacij. Od tega kje so čendlerije, kje se dobro je, kam se spleča iti v mesu na sprehod, pa do tega, kje so kakšne trgovine z živili in koliko katera trgovina računa za dostavo na barko. Vse pospremljeno z nasmehom in dobro voljo. Preizkusila sva njeno priporočilo za nekaj na hitro pojest v bližini in bila sva zadovoljna. Cena ugodna, kakovost odlična. Pa še ena zanimivost: ko tole pišem se nič ne guncamo. Hura. Veter pa veselo žvižga in shladilo se je. Ampak, to smo pričakovali in zato sva danes že v marini. Danes imam celo par slik.

Prvi del poti z vetrom v krmo je bil na easy

Delfini so naju prišli pozdravit.

Bo treba v vodo...

Mater je mrzla.

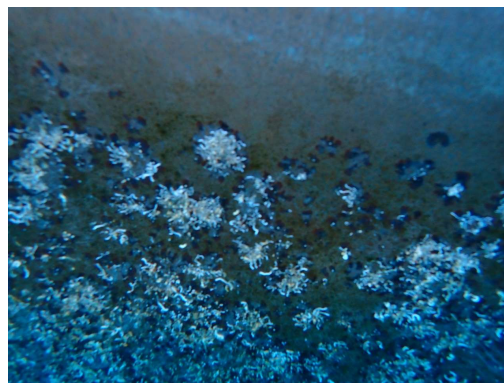
A mi daš fotkič?

Vijak. Zložen, a kar obraščen.

Krmilo

Mali koralni greben na trupu barke

Ponekod je trup še kar OK.

Od daleč še kar izgleda

5. marec 2020, četrtek

Lanzarote, playa Papagayo - Arrecife marina Lanzarote

Dobro in mirno sva spala.

Zjutraj se odločim, da se priklopiva na elektriko, a imava 10A vtičak, marina pa ima večje 30A vtičnice. Rabim adapter. Ker je tako v večini marin s eodločim, da si ga ne sposojam več v marinah (kavcija, vračanje, ...) ampak, da bi imel svojega.

Tak adapter prodajajo v lokalni trgovinici 50m od barke, a jaz ženski 10A kos in kabel že imam v zalogi. Rabim le moški 30A vtič. Torej namesto, da kupim celo zadevo bom komliciral v nedogled in naredil sam isto za 30€ ceneje.

Ko pogledam omarico preden se odpravim v čendlerijo me sosed pobara, če slučajno rabim adapter. Pravim, da ga bom naredil, pa mi ponudi svojega (jih ima ene par) za vmesni čas. Do junija naj mu ga vrnem.

Ta pa ve, kako se projekti na barki lahko zavlečejo.

V tankih imava odlično vodo iz LaPalme, tule pa je zelo klorirana, zato napeljem Liliki cev direktno v pralni stroj, da lahko pere z Lanzarotsko slabšo vodo, mi pa pijemo boljšo iz La Palme.

Operem še barko in potem se spraviva malo ven.

Silim v čendlerije. Lili malo vzdihuje, a gre z mano. Težko zapravljava: v prvi kupim 30A konektor za 12€, v drugi pa božirko za pol evra.

Tale industrijski del Arrecifa je arhitektonsko katastrofa. Če bi se trudil mi ne bi uspelo narediti grše četrti. Kot bi iz aviona stresel ulice in hiše in kamor bi padle, tam bi bile. Recimo: Širok pločnik se nenadoma konča kar nekje sredi ulice. Naprej ni ne pločnika, niti ni nikjer prehoda čez cesto. Legalno lahko pešci samo obrnejo in gredo nazaj od koder so prišli. Ali pa ena široka štiripasovnica, ki ima na sredi zelo široko sprehajališče s klopami in drevesi, po katerem pa se še ni nihče sprehajal, ker tam nič ni. In ta štiripasovnica se nenadoma spremeni v ozko uličico. Čisto brez veze.

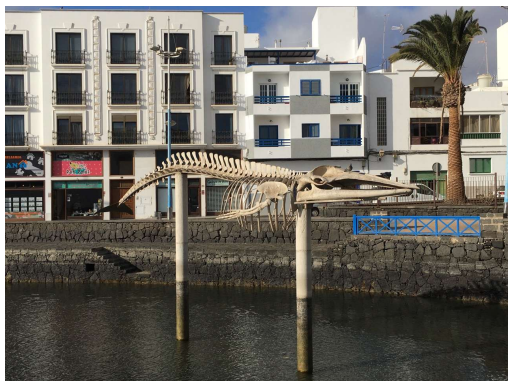
Potem greva v bolj turistični del mesta. Je malo boljše. Poudarek na 'malo'. Tale Arrecife se jim ni povsem posrečil. Še dobro, da otok ponuja toliko drugih lepih stvari.

Vseeno je bil dober sprehod okrog mestne lagune, kjer domačini poščajo svoje čolničke, pa do trdnjave in sidrišča poleg trdnjave. Tisto sidrišče je zanimivo. Danes sta bili tam dve barki in se nista nič zibali, pa veter žvižga tako, da je veselje.

Ima pa to sidrišče precej slabih plati in jaz ga nikoli nisem resno jemal kot potencialno sidrišče za Herona: Dno je katastrofa in sidro ne drži. Večinom aso po dnu skalnat eplošče z nekaj razpokami in kako zaplato z majčkeno mivke čez skale. Čeprav izgleda, kot da je sidrišče veliko je le majhen košček (morda za dve, tri barke) dovolj globok.. Večinoma pa je globina pod 1m ob oseki. Točno kje boš ob oseki še plaval in kje boš sedel na skali pa vedo bolj domačini. Pa na tleh je veliko betonskih blokov od opuščenih boj. Skratka: ne, hvala.

Sva pa danes videla kita. No, ne čisto celega, le njegov skelet, ki je razstavljen na koncu mandrača. Sedaj ga uporabljajo golobi in z njega spuščajo v vodo svoje iztrebke.

Na kratko: Čisto zanimiv dan. Za naprej napovedujejo še močnejše vetrove in valove žez 5m. Midva bova do daljnega ostala v marini.

V mestnem mandraču je razstavljen pravo okostje kita. Le rep je kovinski.

Laguna j epolna lokalnih čolničev.

Ena od dveh poti do trdnjave ima dvizni most.

Trdnjava. Sedaj je notri muzej.

Od trdnjave gre še kar dolga pot po čerih do starega valobrana

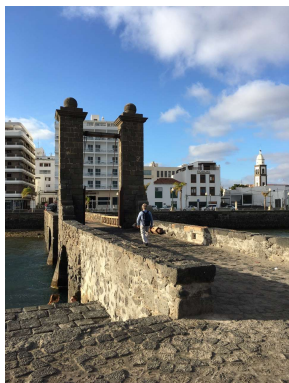
Sidrišče je precej dobro zaščiten, a sicer slabo v več pogledih.

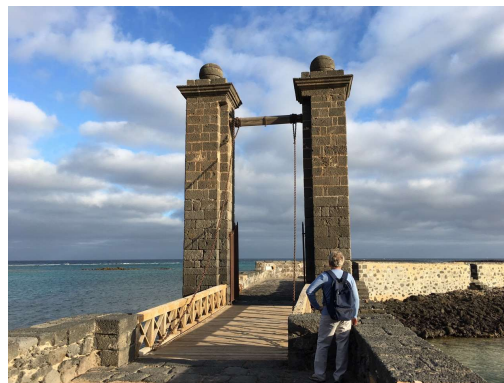
Tile topovi niso zelo stari, saj so cevi ožljebljene. Po moji oceni je to tehnologija nekako okrog prve svetovne vojne.

Trdnjava (muzej)

Pot od trdnjave nazaj v mesto

Dvižni most. Druga pot k trdnjavi pa nima mostu. Zanimivo.

Tole pa je naša marina. Je kar polna.

6. marec 2020, petek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Napoved o močnem vetru se je uresničila.

Cel dan nam žvižga okrog jambora. Ras dobro, da sva se vezala s premcem v veter.

Šel sem malo na sprehod, ampak sem bil hitro nazaj. Veter dviguje pesek in nasploh hoja ni prijetna.

Vetra je ves čas čez 20 in večkrat preko 30 vozlov - to je 6 do 7 Beaufortov. Največ sem ga danes izmeril 36 vozlov (67 kmh).

Danes ne bi rad delal pasaže proti vetru. Še Olsen (super moderni in hitri trajekt) je vozil počasneje in spremenil običajno ruto. Med Las Palmasom na Gran Canarii in Arrecifom na Lanzaroteju ponavadi vozi po ravni črti - se pravi severozahodno od Fuertaventure. Danes pa je šel naokrog - s epravi pod Fuertaventuro. Na ta način je vsaj del poti imel manjše valove in posledično manj bruhanja na krovu. Ravno sem ga videl, ko je prihajal. Presenečen sem bil, ker je vkrcal pilota. Ne vem, ali so to kakšni predpisi ali je to zaradi vremena, ampak ta kapitan vozi v to isto luko dvakrat na dan. Le zakaj rabi pilota.

Mora pa biti tale pilot kar akrobat. Med tem, ko se je prekrcaval so valovi zalivali njegovo pilotino in je voda brizgala nekaj metrov višje, kot je bila streha pilotine. Ni lahka tale služba, če so zunaj 4 do 5 meterski valovi.

Danes sem malo brkljal po barki. Sestavil sem elekrični adapter iz 30A na 10A in se lotil vgradnje še zadnjega vinča.

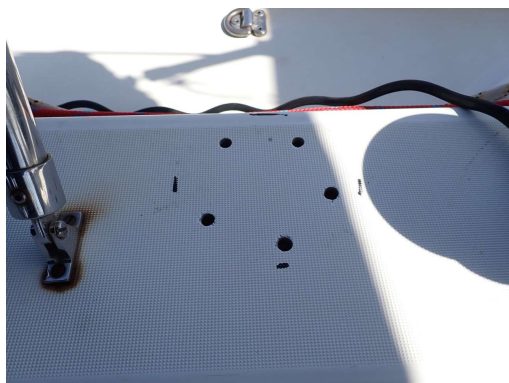
Tega sem se do danes otepal, ker bi moral narediti precej zakomplicirano polico zanj (in seveda dovolj trdno) na mestu, kjer je trenutno star, pokvarjen chart-ploter.

Danes pa sem še enkrat meril in ugotovil, da ga pravzaprav lahko postavim tudi naprej od glavnega vinča, le precej stran mora biti, da ne ovira poteka vrvi in odpiranja pokrova skladišča za splav.

Na tem mestu je paluba narejena v sendvič konstrukciji (plastika-alsa-plastika). Balsa je premehka, da bi kar montiral vinč, zato sem Izvrtal večje luknje (10mm za 6mm vijake) in s posebnim orodjem za kopanje balse (odlomnjen imbus ključ vpet v vrtalnik) izkopal vso balso še dober cm naokrog. To votlino pod luknjo in samo luknjo sem nato napolnil z zgoščenim epoksijem.

Ko se strdi samo še zvrtem notri 6 mm luknje in montiram vinč. Na ta način bo epoksi povsod okrog vijaka in bo naredil most med spodnjo in zgornjo plastiko. S tem bom dobil dovolj trdno in vodotesno osnovo za montažo.

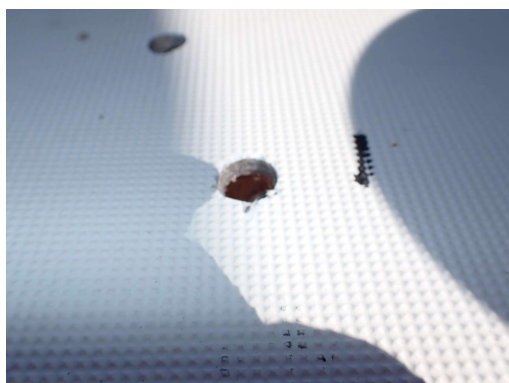
Jutri, ko bo epoksi trd pa naprej.

Izvrtam večje luknje

.skozi luknjo se vidi spodnjo plastiko.

Ne vidi se najbolje, a pod luknjo je balsa spraskana ven vsaj dober cm širše.

7. marec 2020, sobota

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Veter je malo popustil.

Še včeraj je pihalo okrog 30 vozlov, danes pa okrog 20. Temu primerno se je zmanjšal tudi val od vetra.

Če je zygrib še včeraj napovedoval do 5m visoke valove so ti danes do 4m. Od tega swell le 1,5m in od vetra 2,5m. To velja za okolico Kanarskih otokov. Tule v Arrecifu swella skoraj ni čutiti in če pogledam na morje se mi nasploh zdi, da je vala precej manj. A to je lahko lokalna posebnost zaradi konfiguracije terena. V vsakem primeru sem vesel, da sva v varni marini, kjer se skoraj ne premikamo.

Dopoldan sva šla pogledat lokalno tržnico. Ni me prepričala. Itak je zelo majhna, mogoče 6 stojnic.

Pri večini imam občutek, da so šli v Lidl kupit sadje in zelenjavo in ga tule prodajajo turistom po dvakratni ceni.

Ne vem, zakaj bi dal za kg banan na trgu 2,5€, če so enake (Kanarske) prav lepe v supermarketu bile 1€.

Tu se pač vidi, da na otoku ni vode. Lokalna ponudba na ostalih otokih je bila neskončno boljša. Ribarnica pa je bila zaprta, čeprav bi naj bila odprta še dve uri. Mogoče zaradi vetra ribiči niso šli ven. Kaj pa vem.

Razstavil on očistil sem tisti vinč, ki ga montiram. Se vidi, da je bil ta najbolj zapostavljen. Prej je bil na kabini namenjen krajšavam glavnega jadra. In, ker je bil ves čas pod streho (pod sprayhoodom) in se je malo uporabljal sem ga večkrat preskočil pri rednih servisih. A malo čiščenja z nafto in mazanje s specialno mastjo za vinče ter oljem za vinče za občutljive zobke, pa je bil kot nov.

Zvrtam luknje in pomerim vijake, ki so seveda prekratki. Jasno, budala. Prej je bil montiran na mestu, kjer ni balse v palubi in je zato paluba tanjša. Tule pa je vmes balsa in so vijaki prekratki. Tako, kot so bili na drugi strani. Saj se sedaj spomnim. A pravih vijakov nisem našel v moji zalogi. Če bi bili osmica ne bi bil problem, a moj nabor šest mm vijakov je bolj omejen. Imam samo krajše in enako dolge.

Čendlerije so danes popoldan in v nedeljo zaprte, bo pač projekt počakal na ponedeljek.

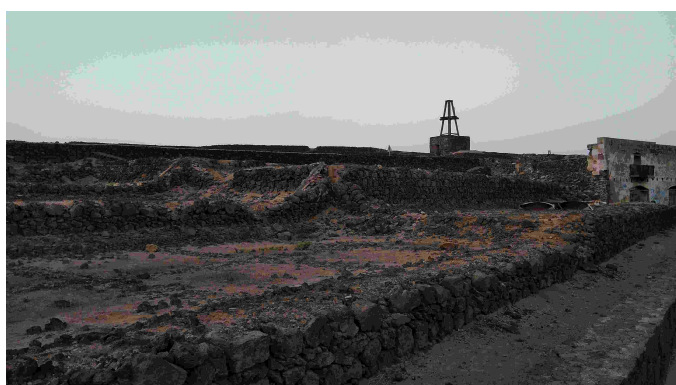
Proti večeru sem šel na daljši sprehod po industrijskem delu mesta. Kakšno razsulo je to. Nekoč se je tu moralo nekaj dogajati, saj je polno bivših birtij, a dandanes je vse zapuščeno in razpadajoče.

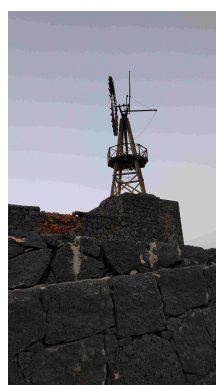
Ostanki neke stavbe v industrijskem delu mesta

Veliko stavb je zapuščenih

Mogoče so bili to nekoč vrtovi ali pa vinograd ali pa soline. Danes je zapuščeno.

Tale razpadajoča veternica je bila nekoč verjetno črpalka za vodo.

8. marec 2020, nedelja**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Za nami je lepa, sončna nedelja, ko se pri nas ni kaj dosti dogajalo.

Malo sva delala po barki, med drugim sem zamenjal ogljeni filter razsoljevalnika, oprala sva eno žehto perila in podobne drobnarije. Sicer pa je nedelja dan za počitek.

Predvsem dopoldan je veter še upadel, zdaj zvečer spet malo bolj vleče, a ni nič v primerjavi z vetrom izpred dveh treh dni.

Merina se je res izkazala s tem, da nič ne zateguje vrvi - swell praktično ne pride noter.

Povsem na južnem koncu (vhod je s severa) se globine precej zmanjšajo in ob oseki pogleda ven nekaj kupov kamenja.

Tam je pod cesto narejen tudi tunel proti odprtemu morju. Posebnost tunela je v tem, da bi ob oseki po njem lahko peljal z motorjem (ker je na suhem), na pol plime se bi lahko skozi peljal s čolnom, ob plimi pa samo s podmornico, saj je zalit do stropa.

Ker sem bil prijetno presenečen nad tem, kako malo swell pride marini do živega sem malo študiral zaka je tako.

Prvič je marina na pravi strani otoka, tako, da precej swela blokira že otok sam. Zanimiv pa je vhod.

Čeprav je valobran kratek, ima marina zanimive posebnosti - poglej skico za lažje razumevanje.

Swel se okrog valobrana sicer lomi in zavije notri, a en del ga kmalu ustavita plitvina in zob Isla de Crudes.

Kar ga ostane se razdeli na dva kraka in del gre v tovarno luko.

Del, ki prodre v levi (zahodni) krak pa ima prosto pot, da se razlije na sever in potuje v vedno plitvejši zaliv. Tam se razlije na obali in se mu energija s tem izniči.

Nazaj na jugozahod pa gre res težko že zaradi plitvina na ovinku in oskemu prehodu v bazen pred marino. Tu se sreča s še enim pomolom, ki ga dokončno ubije v nameri da bi guncal barke.

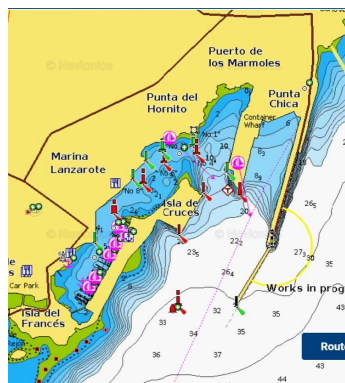
Bazen marine je najprej globok, proti jugu pa se postopoma globina zmanjšuje in se morebitna preostala energija porazgubi in se ne more odbijati od sten, ker navpičnih sten ni.

Res, lepo narejeno.

Jutri skočim v čendlerijo po tiste vijake, da lako končno montiram vinč in po nekaj vrvi.

Za navijelec genove bova uporabila debelejšo vrv. Sedaj imava 8 mm, ki je pretanka za prste in je težko pospraviti genovo.

Rabim tudi debelejšje vrvice za 'lazy-line'. To so vrvice, ki držijo vrečo glavnega jadra in poskrbijo, da jadro pade v vrečo in ne zraven. Nabavil sem 4mm, a sem pri viharju med Sardinijo in Menorko ugotovil, da morajo biti močnejše. Sicer se mi ni strgala ta nova vrvica, strgala se je ena stara, od sonca in soli utrujena, a dalo mi je misliti, saj so tudi tukaj sile lahko zelo velike, če se glavno jadro spet napolni s par sto litri vode. Bom raje dal 6 mm vrvice, ki imajo 800 kg nosilnosti. To bi moralo biti dovolj.

Marina Lanzarote

9. marec 2020, ponedeljek**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Dopoldan sva besno poizkušala najti cenejši prevoz iz Benetk v Ljubljano, saj je bila cena za GoOpti trikrat višja od normalne.

Ni nama uspelo in sva pač kupila to, kar je bilo. Z nakupom sem čakal do zadnjega, saj sem hotel biti prepričan, da let bo.

Jutri zvečer namreč planirava prihod v Slovenijo (preko Benetk!). Nisem vedel, da je treba GoOpti kupiti dovolj vnaprej, če hočeš imeti normalno ceno. Dan pred odhodom so samo še drage variante, so mi povedali, ker morajo dati poseben avto.

Nas vsaj ne bo spet 9 v avtu.

Po vseh teh kolobocijah sva končno šla v čendlerijo po vijake in vrvi. Vse sva dobila in nato zavila v odštekano birtijo zraven ribarnice. Mislim, da sva bila edina turista, ostalo so bili lokalci. Nihče od osebja ni govoril nobenega od jezikov, ki jih znava midva, a smo se hitro zmenili. Lokal je poln presenečenj.

Na znaj je grd, saj je nameščen v delu opuščene industrijske hale, tarasa pa je na dvorišču pod bivšim nadstreškom za avtomobile.

Ko pa sva prišla notri sva bila pa prijetno presenečena. Vse čisto in urjeno, stoli na terasi so povsem novi, oblazinjeni in bolj primerni za hotel visoke kategorije kot za delavsko menzo.

Punca prinese lepe pogrinjke, vse je na nivoju. Za moje pivo vzame leden kozarec iz zamrzovalne skrinje in dobim res hladno pivo v pravem kozarcu. Lili dobi svoje vino v visokem pecljatem kozarcu, ki spet bolj paše v top hotel, kot v delavsko menzo.

Postrežba je bila top, hrana odlična, edino, kar je spominjalo na delavsko menzo je bila cena. 9,5 € po osebi za predjed, glavno jed, sladico in pijačo. Verjetno naju bodo še videli.

Popoldan končno zmontiram vinč. Vse je šlo gladko. Izgleda, kot da tam mora biti. Končno lahko normalno jadrava z obema predjima jadroma naenkrat na obeh uzdah. Prej sem za desne uzde moral škotino napeljat na vinč na kabini barke.

Zvečer pa šok:

Postala sva žrtev Corona virusa.

Ne, nisva okužena, a tik pred zdajci so odpovedali najin jutrišnji let v Benetke.

Pa ravno zaradi tega sva rinila nazaj na Lanzarote, da lahko barko v miru pustiva v varni marini in poceni odletiva domov.

Marina je plačana vnaprej (zaradi popusta), ne verjamem, da se bo tu dalo kaj narediti. Na GoOpti so bili zelo fer in so nama celotno kupnino dali v dobroimetje pri njih. Čisto po črki njihovih pogojev odpoved leta ni krita. Zamuda je zavarovana in bi naju počakali ali poslali po naju nov prevoz, če bi pri odhodu zamudila let bi nama uredili nov let in po potrebi hotel, a to, da letalski prevoznik odpove let formalno ni razlog za vračilo kupnine na Optiju. Vseeno so nama dali dobropis. Pametna poteza od njih, saj sva redne stranke.

Kako naprej? Bova videla. Plan je plovba na Madeiro, a za to morava še malo počakati, da se uredi vreme. Od tam pa bodisi v Sredozemlje ali pa na Portugalsko, celo Škotska ni povsem izključena. Bomo videli.

Tale Corona nama je prekrizala račune in sva trenutno obtičala na Lanzaroteju.

10. marec 2020, torek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Marina se je izkazala.

Pripravljeni so nama vrniti plačilo, če odrineva pred koncem plačanega meseca in to brez odbitkov.

Seveda izgubiva tistih 20% popusta, ki sva ga dobila za celih 30 dni, a to je logično.

Tako, da zaradi marine nisva obtičala tukaj in lahko odrineva na Madeiro kadarkoli.

Sva pa do daljnega obtičala zaradi vremena.

Včeraj ali danes zjutraj bi bilo idealno vremensko okno za prečenje na Madeiro.

Madeira se nahaja severozahodno od naju. Včeraj, danes in jutri piha iz 60°, kar pomeni, da bi dva dni in pol, kolikor traja pasaža, če si normalno hiter, imela veter v bok. Valovi so relativno majhni. Val vetra je meter do meter in pol, swella je dober m, jakost vetra pa je normalna, okrog 15 vozlov.

A bi morala odpluti najkasneje danes zgodaj zjutraj. Ampak tega sem se domislil šele danes dopoldan, ko je kavica dobro prišla in sem v marini preveril možnosti odpovedi.

Kdaj bo naslednja taka priložnost ne vem, a en teden nič ne kaže na njo.

Ciklon na severnem Atlantiku mora biti dovolj močan, da premakne Azorski anticiklon. To se zgodi velikokrat - a ne vsak teden.

Danes zjutraj sva si komaj opomogla od odpovedi leta in sploh še nisva vsega uredila. Na barki nobene sveže hrane, saj sva hotela domov in sva porabila vse zaloge, da se ne pokvari.

Torej: Tudi, če bi se tega domislil že včeraj zvečer bi bilo prepozno. Danes bi morala nabavit hrano in pijačo, natočiti vodo, urediti vse v marini in še kup drobnarij. Med drugim tudi naštudirat Madeiro - saj niti ne vem v katero marino naj se napotim in kje so dobre lokacije.

Še najtežje pa bi bilo admiralico pripraviti do tega, da sprejme spremembo plana. Ona res ne mara presenečenj in spontanih odločitev. Če ni pripravljena na pasažo (ali karkoli drugega) ne bo nič iz tega.

Pa še jaz že kritično potrebujem frizerja.

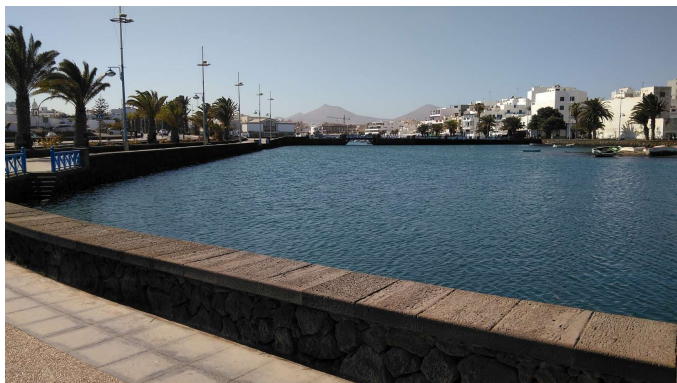
Tako sva si raje namesto panike in hitenja raje vzela čas za počasen dan.

Obvestila sva prijatelje, da ne prideva, jaz sem se šel ostriči in malo sva spremljala po netu kakšna panika se dogaja povsod po svetu zaradi tega virusa.

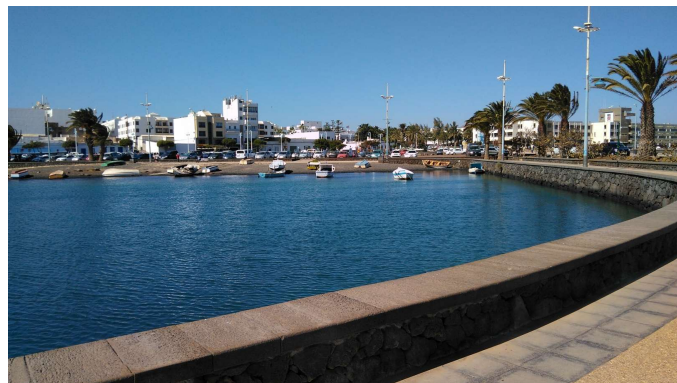
Zanimivo je, kako se zaradi plime in oseke (te dni je plime 3m, ker je skoraj polna luna) spremeni videz lagune, kjer imajo domačini svoje čolne.

Ko sem šel k frizerju (pa niti ni bila več polna plima) so čolnički lepo plavali sredi vode. Ko sem se čez kako uro ali dve vračal pa jih je polovica že čepela na suhem. Ob oseki jih je na suhem velika večina.

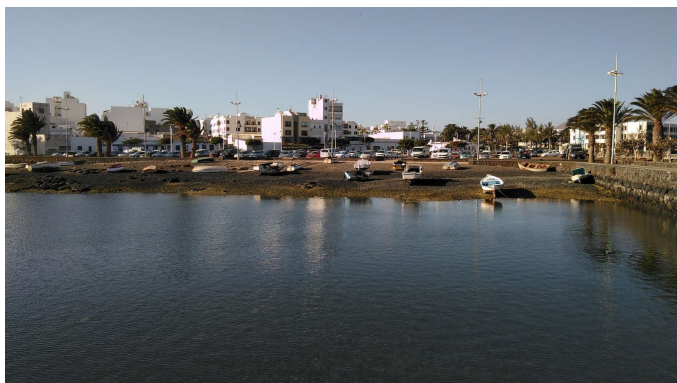
Voda pa je pod mostom tako tekla iz lagune, da na vesla ne bi mogel notri. Pravi vrtinci so se delali ob stebrih mosta.

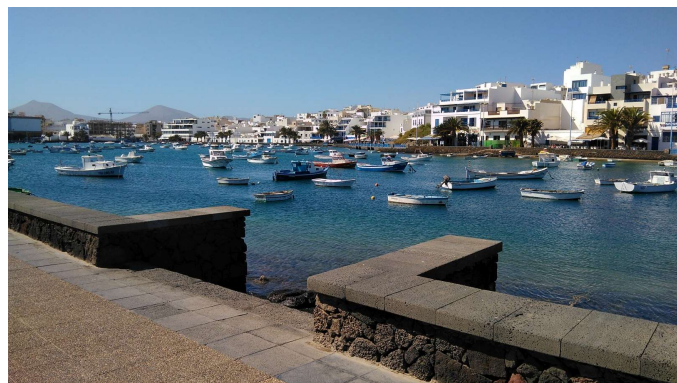
Laguna izgleda prav lepa, če je dovolj vode.

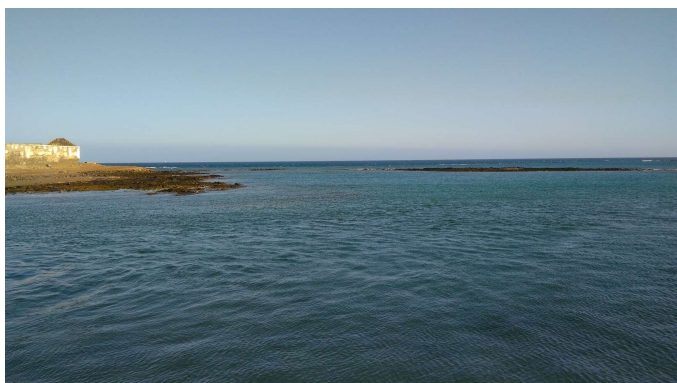
Nekateri čolni plavajo, eni pa so že na suhem.

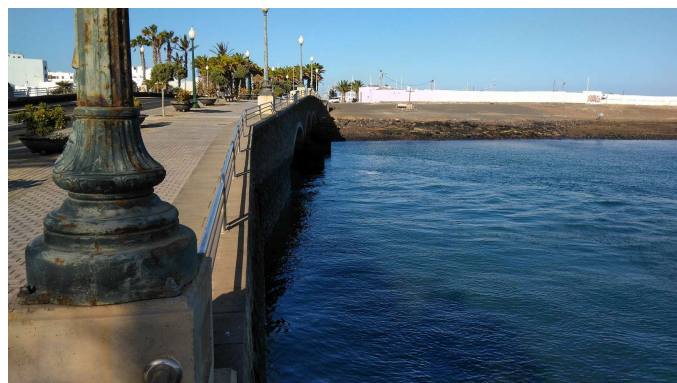
Isti kader le dobro uro kasneje. Vse je že na suhem

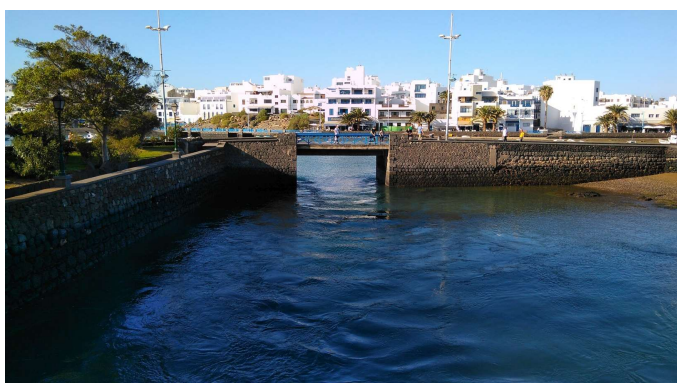
Čolni domačinov v laguni

Da prideš v laguno je potreben slalom med plitvinami in čermi . . .

. . .pa pod prvim mostičkom . . .

. . . pa pod drugim mostičkom in si v mirni laguni.

11. marec 2020, sreda**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Hja, še dobro, da je bil let v Benetka odpovedan, saj kot danes kaže bi imela same probleme (in mogoče virus), če bi priletela v Benetke. Izgleda, da imajo tam kar štalo.

Danes sem se spravil na vrh jambora prat barko.

To sem naredil prvič.

Saharskega peska, ki ga je pred časom prinesla la calima je namreč še vedno polno po jamboru, jadrih, zajlah in vrveh. In tu ne dežuje. zajle so tako rjave, da ne vem, ali je gor pesek, ali pa rjavijo. Dvižnice pa so vse enake rjave barve.

Pritiska vode je bilo dovolj, da je razpršilna pištola brizgala vodo tudi na vrhu jambora. Na križih je bilo polno peska, sidrna luč, VHF antena in vetrni instrumenti so bilo vsi polni peska. Sploh ne vem, če sidrna luč normalno sveti skozi ves pesek.

Zaključki:

- Če špricaš vodo na 20 m višine si tudi sam ves moker.

- Ne le majica in hlače - tudi spodnjice so bile povsem rjave od spiranja peska. kot bi se podelal v hlače.

- Pištolca, na kateri visi z 20 m cevi polne vode je svinsko težka. Posebej zato, ker se z drugo roko držiš, da ne padeš in imaš le eno roko na voljo za pranje.

- Moker aluminij je zelo drseč.

- Rjavo vodo veter nosi tudi na sosednje barke (oprostite, sosedi).

- Ko sem končal je bila paluba zelo rjava in sem jo moral oprati.

Upam, da sem spral dovolj peska iz drsnikov glavnega jadra (z krogličnih ležajev drsnikov) ter iz mehanizmov za navijanje genove in solenta, da se ne bodo zatikali. Tudi vrvi bodo zdaj lažje drsele po škripcih.

Hja, kakšen dober dež bi se prilegel. Ampak, če me spomin ne vara letos še ni deževalo več kot 3 kapljice.

Sicer tule življenje poteka normalno. Kakšne panike glede virusa zaenkrat ni zaslediti, edino dezinfekcijskih robčkov nisem mogel kupiti, ko sem se še odpravljal na let v Benetke. Ne vem, če so ljudje vse pokupili, ali pa jih že prej niso prodajali.

Sem pač kupil 96% alkohol in vlažilne robčke za obraz in lahko iz tega sam naredim dezinfekcijske robčke.

Tole sem pa danes prebral od dveh ameriških prijateljev na Facebooku:

Prvi pravi: Virus ni odporen na alkohol, zato pijem kako Corona pivo in čez ruknem en rumček, pa sem varen.

Drugi: Rum ima 40% alkohola, to ni dovolj. Mora biti vsaj 67%.

Prvi: Ah, potem bom pa dvojni rum.

12. marec 2020, četrtek**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Danes menjam vrvice, ki držijo pokonci vrečo glavnega jadra in poskrbijo za lep padec jadra v vrečo in ne zraven (lazy line).

Stare so že vse preperle in natrgane. Seveda pa je za to treba na jambor, saj menjavam tudi oba konca, ki sta privezana kak meter nad drugim križem na katerem je škripec za vse skupaj.

Danes, ko je jambor suh je plezanje precej lažje.

Vse štrike dobro operem, saj so še vedno polni peska, ki odpada. So pa tako trdi, da stojijo pokonci, kot bi bili žica in ne vrv.

Potem se lotiva merjenja in računanja. In potem študirava kateri del potrebuje kako debelo vrv.

Zadnjič sva kupila 50m šestice (6mm), kar je dobra osnova a še zdaleč ni dovolj za vse. Tale naša barka je velika, kot vrag.

Kadar kaj delaš na njej je vedno prevelika, ko pluješ po ocanu se zdi pa majhna, kot orehova lupina.

Načrt je narejen. Za nosilce škripčevja vzameva osmico, ker je bila tudi sedaj tma osmica. Ta del namrer nosi zaradi škripca dvojno težo vsega skupaj. Za večino ostalega bo dobra šestica (nosi enojno ali polovično težo), le za najbolj spodnje konce, ki nosijo vsak le po četrtino teže bo (upam) dobra tudi štirica. Če se bo preveč hitro zgulila bom pa kasneje pojačal in zamenjal s šestico.

Skratka, z vsem tem merjenjem, rezanjem in taljenjem koncev vrvic in ob dvakratnemu plezanju na jambor sem se tako zamudil, da danes sploh nisem dokončal. Imam še malo za jutri. Pač, ker spreminjam design traja malo dnje, kot, če bi le zamenjal obsoječe vrvice z novimi.

Po novem bom lahko te vrvice kontroliral iz kokpita in si s tem precej olajšal delo.

Sicer se ne dogaja nič posebnega. Po internetu spremljava širjenje virusa. Tule na otokih se počutimo dokaj varne, saj gre za manjše populacije ljudi. Res pa je, da kruzice nemoteno prihajajo in ljudje nemoteno hodijo iz njih na izlete po mestu. Zaenkrat nisem opazil, da česa v trgovinah primanjkuje, ali da bi kdo kupoval kakšne velike zaloge. Tudi v gostilnah ni opaziti manj prometa. Naj tako ostane.

13. marec 2020, petek**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Pri nas spet bolj piha, a v marini ni vala. Tako mirno je, kot na jezeru.

Tudi tule imamo ribe, ki čistijo barko.

Izgleda, da v vodi ni preveč hranilnih snovi. Po domače: voda je čista. Poleg tega je voda tudi mrzla. Posledica je, da ni toliko obraščanja bark pod vodo. Na prvo žogo bi lahko to predpisal tudi Coppercoatu, a relativno malo so obraščene tudi skale v vodi, pontoni in stebri v marini in vse ostalo, kar je v vodi.

Rib pa je kar nekaj. Zato so ribe mogoče bolj lačne. V trup barke se zaletavajo s tako silo, kot bi kdo trkal. Prav prijetno jih je poslušati, saj veš, da obirajo s trupa tisto, kar raste na njemu in da posledično meni ne bo treba tega delati.

Sicer se tukaj prav dosti ne dogaja. Dokončal sem tiste vrvice, a bolj, ko jih gledam bolj se mi zdi, da bom tudi tiste na koncu zamenjal z debelejšimi (6 namesto 4mm). Verjetno grem jutri v čendlerijo po še par m vrvice.

Tule imamo v marini WiFi (sicer počasen) in berem, kako se po svetu širi panika glede virusa.

Gospodarska škoda bo enormna.

Ni mi všeč, kako so naši politiki spet poskrbeli samo zase in za javni sektor. Če bodo javni uslužbenci doma, bodo dobili pol plače. Ja, plačati jo bo pa moral tisti revež iz gospodarstva, ki bo ravno tako doma, in ne bo imel prilivov, ker ne bo nič izdelal in prodal, moral bo pa plačati vse davke in prispevke. Tiste zase in še tiste za negospodarstvo. Ja iz česa pa?

Še dobro, da sem na barki in se mi s tem ni treba preveč resno ukvarjat.

Španijo kot državo (Kanarski otoki so del Španije) je virus kar dobro prizadel. So na osmem mestu po številu okuženih na milijon prebivalcev (Slovenija je na na enajstem mestu), a tule na Lanzaroteju do danes nismo čutili tega.

Vir: <https://www.worldometers.info/coronavirus/#countries>

Danes pa so sprejeli kup preventivnih ukrepov: Križark ne bo več, vse glavne atrakcije, kjer se ponavadi zbira največ ljudi so zaprli. Tako so na primer zaprti: Kaktus garden, vulkan Timanfaya, Mirador del Rio, Jameos del Agua in kup drugih. Odpovedani so sejmi, žurke za Saint Patrick's day itd.

Na Madeiro ne moreva, saj so zaprti vsa pristanišča. Ne le za velike kruzerke ampak tudi za jadralce. Če tega ne bi vedel in bi se pojavil tam bi se lahko samo obrnil in šel nazaj.

Ja, tale virus dela precejšnjo štalo.

Na netu je vse polno dezinformacij in nebuloz - recimo na viziti v članku o zaščiti pred virusom pišejo o domačem antibakterijskem gelu, in ignorirajo dejstvo, da virus ni bakterija. Najprej pravijo, naj preverimo, če imajo razkužila za roke vsaj 60% alkohola, potem pa nevedeje domači recept v katerem je samo 16% alkohola.

Tile 'novinarji' nimajo pojma o čem pišejo.

V poplavi bedarij pa mi je bila všeč serija člankov tegale doktorja:

https://regenexx.com/blog/coronavirus-myths-debunked/?fbclid=IwAR2MD6wUIMrTY6bFZst7PHruWWOqSmdch6lcG--rK0iXzjvD8_EGQqolCXM

No, dovolj o virusih. Čas je, da si naredim kak bolj resen plan kaj bom delal po barki, saj je projektov veliko. Se beremo jutri.

14. marec 2020, sobota**Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote**

Seveda sem šel v čendlerijo po tisto vrstico, da bodo vse enake.

Potem sva zavila še v trgovino, saj nama zaloge kopnijo.

V Mercadoni (ena večjih španskih trgovskih verig) je bila morda nekaj slabša izbira določenih artiklov, a nikakor trgovina ne izgleda izropana. Tudi sicer so se ljudje obnašali normalno in kulturno. Blagajničarke delajo v rokavicah, pri kruhu in zelenjavi je nekaj večji napis, da je uporaba rokavic pri jemanju kruha in zelenjave obvezna.

Vse, kar sva imela na spisku sva dobila, le topljenega sira nisva našla in namesto Kanarskega surovega masla sva morala kupiti Španskega.

Pri zelenjavi je bilo nekaj manj izbire kot ponavadi, recimo paradižniki so bili samo še ta dragi, prav tako korenje, sicer pa je bila ponudba normalna.

Naj tako tudi ostane. Možno je, da je na otoku že manj turistov in zato ni problemov po trgovinah, ki so dimenzionirane za polno zasedene apartmaje. V marini ni nič manj ljudi, kot pred dnevi, le kruzerke ni nobene in posledično ni sprehajalcev po glavnem pomolu.

Se pa situacija v Španiji zastruje in to se pozna tudi pri nas na otokih.

Baje je Gran Canaria v nekakšni karanteni, a mi detajli niso poznani.

Če bomo tudi mi v karanteni moram reči, da je karantena na jadrnici vetjetno najboljša možna karantena sploh.

Na Lanzaroteju so odkrili tri primere okužbe. Koliko jih je zares bomo pa videli v naslednjih dneh in tednih.

Na barki imamva relativno malo tesnih stikov z drugimi ljudmi. Še največ takrat, ko greva v trgovino, no pa skupna uporaba sanitarij (WC-ji in kopalnice). Če se bo situacija zaostri se lahko tuširava na barki, v končni fazi bi lahko tudi WC uporabljala kar na barki, saj bibavica bi to hitro odnesla na odprto, če ne bi ribice že prej pojedle.

Danes je sobota in na nebu je bilo dosti letal, a opazno manj, kot na normalno soboto brez virusov.

Na navadno soboto namreč letala vzletajo in pristajajo v strnjeni vrsti, se pravi, ko eden odleti že vidiš kako se vzpenja drugi.

Dosti letov je odpovedanih in nekatere družbe so povsem nehale leteti na vsa španska letališča, ostali pa so zmanjšali

število letal.

Po internetu spremljam situacijo po svetu in v Sloveniji in vidim, da je pri vas že kar hudo. Bomo videli, kako se bo to razpletlo in upam, da ne bo predolgo trajalo.

15. marec 2020, nedelja

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Od danes veljajo strogi ukrepi karantene tudi za Španijo.

Čeprav so Kanarski otoki daleč od celinske Španije so del države in ukrepi veljajo tudi pri nas.

Včeraj je Lili hotela na pico, pa sem jo prepričal, da greva raje danes (za včeraj sva imela tak lep kos mesa za večerjo). No, danes ne greva, saj so lokali zaprti.

Dobro, da sem tisto vrvico kupil včeraj, saj jutri (v nedeljo je čendlerija itak zaprta) se ne bi dalo več.

Še slaščičarna/pekarna v marini je zaprta, ker je njena glavna dejavnost prodaja slaščic v lokalu, vmes pa prodajo še kako štruco kruha in torej očitno niso registrirani kot živilska prodajalna ampak kot slaščičarna. Bo treba čez kak dan po kruh v mesto.

In to samo eden. V Španiji so namreč omejili tudi gibanje na prostem. V trgovino gre lahko le ena oseba, ne pa dve ali več hkrati.

Če sem prav razumel so odprte lahko le nujne trgovine, kamor spadajo prodajalne hrane, zdravil in IT opreme.

Zanimivo, da je Informacijska Tehnologija uvrščena med nujne trgovinske dejavnosti.

Izgleda, da so osnovne človekove potrebe za preživetje sedaj zrak, voda, internet in hrana.

Aja, pa od dejavnosti so odprte brivnice in frizerski saloni. Kajti, če greš s corono na intenzivno nego si je očitno treba prej narediti frizuro.

Na barki zelo blizu naju so se pol dneva rezgetali, kot bi krakale vrane. Očitno so preventivno razkuževali corono z alkoholom. Na srečo jim je popoldan zmanjkalo 'razkužila' in so se preselili na sosednjo ponton na drugo barko in je spet zavladal običajni mir. Takrat sem se v bistvu zavedel, kakšen blažen mir imamo tule v marini. Razen žvižganja vetra v štrajih ni prav nobenega hrupa. Ravno prav, za nas starce, penzioniste. Ha, ha.

Danes sva se lotila problema puščanja vode pri jamboru.

Heron ima jambor do kobilice.

Obstajajo barke, ki imajo jambor nasajen na palubo, pod palubo pa imajo podporni steber ali podporno steno, obstajajo pa tudi take, kjer gre jambor skozi palubo in je naslonjen prav na kobilico.

Prednost prvih je, da normalno ne puščajo pri jamboru, saj se jambor na palubi konča.

Prednost drugih pa je, da je konstrukcija bolj čvrsta in baje lepše jadrajo. No, večina tekmovalnih bark ima jambor do kobilice.

Slabost tega pa je, da je skoraj nemogoče dobro zatesniti prehod jambora skozi palubo.

Jambor namreč ni navadne ovalne oblike, ampak ima na eni strani precej zakomliciran profil, ki služi drsnikom glavnega jadra.

Poleg tega se jambor med jadranjem nekoliko premika in s tem kviri vodotesni stik ob palubi. Za povrh pa so znotraj jambora vrvi, ki gredo ven nad palubo in žice, ki gredo ven pod palubo. Ker ima jambor polno lukenj za vrvi lahko notri pride nekaj vode. In ta voda se potem cedi po jamboru navzdol do plošče, ki naj bi to preprečila. A skozi to ploščo so napeljene žice (za VHF anteno, za sirdno luč, za veterni instrument, za motorno luč, . . . itd. Jasno, da zedeva nikoli ne tesni 100%.

In Heron po 15 letih že kar dobro spušča vodo v notranjost.

Plošča (ki je itak na višini cca 3m nad palubo, da težje prideš do nje in ki jo lahko vidiš le skozi malo luknjico, kjer gre ven dvižnica) izgleda v redu.

Danes sva odstranjevala več plasti tesnil na spoju med jamborom in palubo. Da je tu problem pereč že dalj časa priča več plasti tesnil. Našla sva prozoren silikon, belo Siko, črni Kent, Rjavo tesnilo neznanega izvora podobno prožni gumi.

Očitno je bilo to že več poizkusov zatesniti ta spoj. Zadnji (črni Kent) sem nanesel še jaz kmalu po nakupu barke.

Seveda pa je bilo treba dosti priprav, preden sva sploh prišla do tesnil.

- odstraniti vse vrvi (dvižnice, krajšave, vang, ...)

- odvit vse škripce pritrjena ba bazi jambora. Po 15 letih je bil to zahteven projekt, saj se dotikajo različni materiali (aluminij in nerjaveče jeklo) in je zaradi vlage in soli prišlo do korozije in zlepljenja materialov

- odvit povezovalne vijake (nekaj s spodnje strani - za kar je bilo treba odstraniti stropne obloge) in nekaj od zgoraj.

- odstraniti vang, ki je bil preveč v napoto

Uspelo nama je sprostiti in malo dvigniti zgornjo manšeto. Vloga le-te je, da pomaga zatesniti vrzel med spodnjo manšeto in jamborom.

Spodnje manšete pa zaenkrat še nisva uspela premakniti. Ta tesni med zgornjo manšeto in palubo.

Jutri naprej. Bomo videli, kako bo šlo. Če ima kdo kakšno idejo, kako naj se tega lotim je dobrodošel.

Bom dal jutri kako slikico.

16. marec 2020, ponedeljek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Najprej popravek od včeraj:

Očitno so v končni verziji nekoliko spremenili ukrepe in frizerskih salonov ni več med izjemami, torej ne smejo biti odprti. Malo statistike za danes: Kanarski otoki, ki imajo nekaj malega več prebivalcev, kot Slovenija imajo danes 111 primerov Corone, eno smrtno žrtev in 9 resnih primerov. Lanzarote ima 150 tisoč prebivalcev in tri primere Corone.

Letalskega prometa je manj, a še zdajle zvečer flight tracker kaže v zraku približno 50 letal med Kanari in Evropo.

Verjetno večina vozi ljudi domov, saj si Kanarski otoki prizadevajo, da bi število turistov na otokih začasno spravili na nič.

Enega za drugim bodo zapirali hotele.

Za nas v marini trenutno ni nobenih novic. Ukrepi ostajajo taki, kot so bili:

- dovoljena je uporaba tušev in WCjev v marini. Ti so tudi redno čiščeni, kot do sedaj. Marina deluje normalno, le gotovine ne smejo sprejemati.

- ni dovoljeno izpluti na dnevni izlet in se zvečer vrniti v marino.

Dovoljeno je izpluti z namenom, da odpluješ kam drugam. Če odpluješ se lahko vrneš le v primeru sile (če se ti na primer kaj pokvari).

- če barka pripluje v marino jo normalno sprejmejo. Ni recimo 14 dnevne karantene, a ta itak ni potrebna, saj smo vsi ves čas v karanteni.

- ni se dovoljeno sprehajati. Sploh. To velja tako za domačine, kot za turiste.

- Je pa dovoljeno, da gre ena oseba (ne smeta biti dva) v trgovino po osnovna živila ali medicinske zadeve.

- Dovoljeno je peljati psa na potrebo

- Dovoljeno je iti v službo in nazaj domov

- Dovoljeno je iti na letališče, če imaš polet.

Policija te lahko na cesti ustavi in povpraša zakaj si zunaj. Lahko te kaznuje, če nimaš opravičljivega razloga ali če sta zunaj dva ali več skupaj.

Pri sosedih (pa ne najbližji sosedi - ti so ena prijazna francoska družinica) ampak na drugi strani pomola so očitno obnovili zaloge 'razkužil' se spet razlega 'krakanje'. Ena od jadralk očitno pod vplivom 'razkužil' oddaja namreč glasen paritveni klic na čisto vsak stavek, ki ga kdo izreče. Njeno režanje pa spominja na krakanje srake.

Današnji dan se ne bo ravno zapisal v anale:

Spodnjega obroča med palubo in jamborom nisem uspel pramkniti niti za desetinko milimetra. Upam, da to pomeni, da je vse dobro zatesnjeno, saj če ga ne morem dvigniti ne morem pod njega nanesti nove tesnilne mase.

Druga polomija pa je bila današnja pica.

Ker nisva mogla v picerijo sva pico delala doma. Lili ponavadi dela vrhunske pice. Tokrat je porabila že pripravljeno zmes za testo (notri je kvas, sol, itd, itd), ki se je že nekaj časa valjalo po barki. Testo ni in ni hotelo vzhajati.

Ok, mogoče je razlog v tem, da je rahlo pretekel rok trajanja, a kepa je bila ves čas enako velika.

Vseeno sva pico spekla in po pričakovanju ni uspela najboljša. Meni je bilo sicer čisto v redu, Lili pa ni bila navdušena nad svojim delom. Še vedno je bila za klaso ali dve boljša od pice, ki sva jo pred leti jedla v piceriji v Almerimarju (celinska Španija).

Tudi na novo pečico se morava še malo navaditi. V sredini peče zelo močno, na robovih pa dosti manj. Plinske pečice na barkah pač niso enakovredne dobrim električnim. In tale je, kako naj rečem, Italijanska.

Glede na to, da se zdaj ne premikava in sva obtičala v marini se včasih sprašujem, če naj sploh še vedno pišem dnevnik, saj se nič morskega ne dogaja. Dokler mi tedenska statistika pravi, da berete bom vstrajal. Lahko pa mi napišete (mail ali SMS) ali naj še pišem ali naredimo pavzo do izplutja.

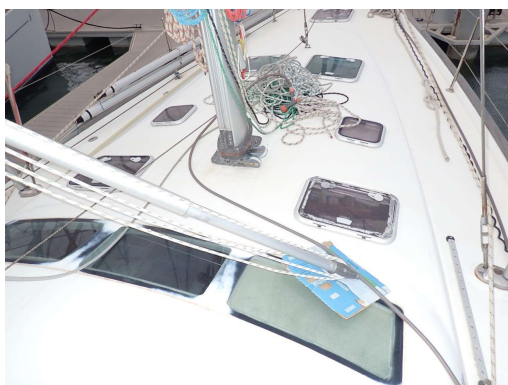
Aja se opravičujem za slabe slike - pomotoma sem premaknil en gumb na fotoaparatu in je vse totalno presvetljeno.

Zračnega prometa je nekaj manj, a tudi pozno zvečer je še dosti letal med Kanari in celino.

Gledava, kako se peče pica.

Okrog jambora je vse odstranjeno.

Zgornja manšeta je dvignjena, spodnje ne morem premaknit niti slučajno.

17. marec 2020, torek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Že dva dni kar dobro piha in bo po napovedi tako vsaj še kakšen dan.

Včeraj sem pisal o drugih stvareh in nisem omenil vetra, a nam že dva dni kar žvižga okrog glave. Občasno prižgem instrumente in grem pogledat koliko piha in včeraj sem videl nekaj malega čez 30 vozlov, ponavadi pa okrog 20.

Veter ni konstanten, a ne piha v sunkih, kot recimo pri burji ampak bolj v valovih.

Tudi sonce se pretežno skriva za oblaki.

Včeraj je hotelo celo deževati. Par kapljic je bilo na oknih, a preden sem jih uspel prešteti jih je veter posušil. Danes je bilo nebo zelo črno povsod okrog. Če bi bilo tako kje na Jadranu bi bila v 15 minutah hevihta z dežjem. Tu pa se ni zgodili nič. Veter je oblake spet razpihal in se celo malo pokazal. Je pa sitno, da je zaradi vetra več prahu v barki in po zraku nosi tudi nekaj soli.

Danes sem šel v trgovino. Sam, saj dva ne smeta. Španski ukrepi pač.

Marina je že ponavadi mirna, a danes je bilo še bolj prazno. Vsi lokali in trgovine v marini so namreč zaprti.

Po kruh sem šel v Mercadono, ki je kilometer in pol daleč. Sprehod mi je dobro del, čeprav je bil veter nadležen dokler nisem prišel med hiše.

Mesto izgleda zelo izumrlo. Le tu in tam vidiš kakšnega človeka. Avtomobili vozijo, a jih je občutno manj, kot na normalen dan.

V avtih je bil vedno le po eden - dva se ne smeta peljat v enem avtu in izgleda, da se ljudje kar držijo navodil.

V trgovini ni bio gneče, je bilo pa vseeno kar nekaj ljudi. Prodajalci imajo vsi maske in rokavice.

Pred blagajnami so prilepili črte na meter in pol, da se ljudje ne nagnetejo preveč skupaj.

Gotovino sprejemajo le izjemoma, plačilo hočejo s kartico.

Izbira v trgovini je normalna. Ni opaziti, da bi česa primanjkovalo, le Zdenka sira še vedno nisem našel.

Ljudje so zelo prijazni in uvidevni eden do drugega, vsi pa se obnašamo, kot da so vsi drugi kužni. Ko sem recimo (z rokavico seveda) nabiral v vrečko paradižnik je gospa vljudno stala dober meter stran in pristopila šele potem, ko sem se dovolj oddaljil.

Boljše to, kot splošna gneča.

V bistvu sem šel v glavnem po kruh, a sem si naložil toliko robe, da sem imel poln nahrbtnik in nekaj v vsaki roki.

Za kosilo sva tako imela odlična sveža jetra in svežo solato, Kanarski krompirček in nato kozarček Pata Negre (dobro špansko rdeče vino).

Aja, pa en rum s Tenerife sem prinesel iz trgovine, da admiralica ne bo tako otožna zaradi ukrepov.

Če nama bo zmanjkalo toaletnega papirja bo to manjša nevšečnost, če nama bi zmanjkalo ruma bi bila pa katastrofa. Bom papir kupil že kdaj drugič, zaenkrat še imava par rolic. Treba je poznat prioritete, vsega pa ne morem nesti naenkrat. Danes mleko in rum, naslednjič bo pivo, potem morda pride na vrsto papir....

No, pa hvala vsem ki ste apelirali naj nadaljujem z dnevnikom. Očitno me par ljudi vseeno bere.

Saj res:

Sem slišal da so eni pametnjakoviči (baje 20 komadov) šli v soboto na Tenerifo. Kje imajo pamet. Padli so iz dežja pod kap. Na Tenerifi je največ primerov corone na vseh Kanarih. Danes imajo na otoku 91 primerov od skupno 138 na vseh Kanarih. Na Lanzaroteju do danes sedem.

Poleg tega so španski ukrepi dosti strožji od slovenskih.

Na plažo ne smejo, na sprehod ne smejo, družiti se ne smejo, vse je zaprto razen živilskih trgovin, kamor gre lahko le eden. . .

Do daljnega bodo ostali v svojih sobah in naročali room servis ali halo pizza. Slabše, kot doma.

Tisto, kar me malenkost skrbi pa je dejstvo, da se corona tudi pri nas širi, čeprav je tule bolj toplo. Čez dan imamo okrog 24°C, ponoči okrog 18, a to očitno virusa ne ustavi. Vprašanje torej, če bo pomlad pregnala virus iz Slovenije. Upam, da se ne bomo bodli z njim predolgo, saj bo šlo sicer gospodarstvo (in posledično država) v franže.

Ostanite zdravi, se beremo spet jutri.

18. marec 2020, sreda

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Še vedno kar močno piha. Običajna smer vetra tukajle je iz severovzhoda. To je del normalnega gibanja zraka na zemeljski obli in ker smo tule na 28° severne širine smo že v območju pasatov, ampak smo precej na robu.

Zaradi tega vsaka večja fronta pokvari ustaljene vetrove. Ciklon, ki je trenutno 400 navtičnih milj vzhodno od nas je obrnil veter in nam piha iz severozahoda. Točno iz Madeire - to bi bil najin naslednji cilj, če ne bi bel emeje zaprte.

Tudi danes je občasno nad 30 vozlov, ponavadi pa okrog 20.

In danes je zares deževalo! Tako močno, da sem šel celo pospraviti čevlje in blazine v kokpitu.

Ampak je nehalo preden sem pospravil.

Nič ni opralo, le prah je spravilo v kupčke.

Izgleda, da sva po nekem naključju na otoku z najmanj virusa v Španiji.

Danes so namreč objavili, da imamo na Lanzaroteju tri primere manj. Včerajšnji hitri test je namreč pokazal lažno pozitivno sliko. Torej jih ni 7 ampak 4, od tega enega še enkrat testirajo, morda so le trije.

Sicer je slika v Španiji kar neugodna. Če ne štejemo mikro državic je Španija po razširjenosti na tretjem mestu na svetu s 315 okuženimi na milijon, takoj za Italijo (591) in Švico (355). Za primerjavo Slovenija jih ima trenutno 138.

Eni bi lahko rekli: Pa saj nič hudega, če zbolim. Bolje zdaj, dokler sem še relativno zdrav, kot kasneje.

Ampak ni rečeno, da si imun, ko enkrat preboliš COVID19.

Pri drugih corona virusih traja imunost le kako leto ali dve. Če pa virus medtem mutira pa seveda nisi imun na novo verzijo.

Tako, da jaz ne bi računal na trajno imunost.

Priznam, da kadar imam internet, kar dosti vidim in gledam Youtube kanale drugih jadralcev. Opažam, da je te dni večina videov povezana s Corono in težavami zaradi tega.

En par je v Španiji in sta se na poti od Cartagene proti Valenciji ustavila v MarMenor.

Mar Menor je zaprta laguna, do katere prideš skozi kanal takrat, ko odprejo dvižni most.

S Heronom smo že sidrali tam in je eno redkih zelo dobro zaščitenih sidrišč za vsako vreme na tistem koncu.

Preživela sta lep teden, med tem so udarili corona ukrepi. Most je zaprt in ga ne odpirajo več in sta do daljnega obsojena na laguno. Na obalo ju v glavnem ne pustijo, v marino (ob vходу na notrnaji strani je solidna marina) ju ne spustijo.

Zmanjkuje jima vode (nista varčevala, saj sta nameravala naslednji dan v marino), zmanjkuje jima plina za kuhanje, zmanjkuje jima hrane. Dokler nista pogruntala kaj se sme in kaj ne sta bila kar v stiski.

Potem sta se presidrala nekam v bližino ene trgovine, ki je odprta.

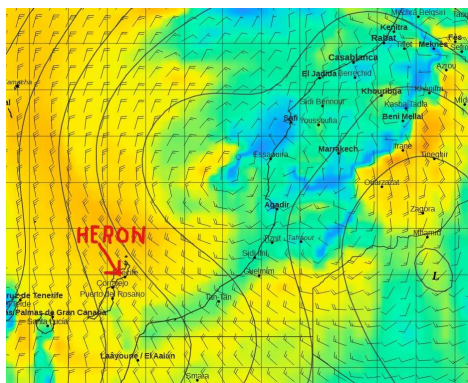
Namesto plina sta kupila oglje, hrano sta uspela nabavit, vodo pa so jima nekako le dovolili natočit v marini.

Tudi ostali smo morali zaradi omejitev precej spremeniti plane.

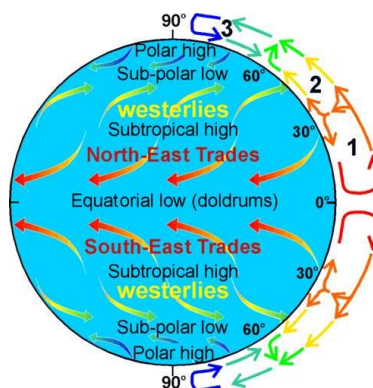
Trenutno so vsa portugalska in španska pristanišča zaprta in ti ne dovolijo vplutja. Tako vsaj piše.

Očitno bova še nekaj časa ostala v tej marini.

Upam, da se zadeva čimprej razplete.

Ciklon (L desno na sliki) je spremenil smer pasatov za 90°.

Normalna razporeditev vetrov na zemlji

19. marec 2020, četrtek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Še zmeraj precej piha in verjetno bo tako še nekaj časa.

Zvečer in ponoči je še nekajkrat deževalo. In to dovolj, da je del prahu celo malo premaknilo po palubi. A vsega skupaj ni bilo za pet minut.

Ker imam trenutno razdrt vang je naslonjen na palubo in stoji na kartonu, da ne opraska gelcoata.

Kartonu se niti malo ne pozna, da je bil kakšen dež, tako da kaj hujšega ni moglo biti.

Že od 16.3. so v Španiji zaprta pristanišča, a se je nekako dalo med vrsticami razumeti, da lahko prideš, če imaš kakšno okvaro ali kakšno drugo silo.

Od včeraj, pa je ukrep strožji in vplutje ni več mogoče. Vse je zaprto.

Zato sem pogledal na marine trafic, da vidim koliko je kaj prometa zunaj.

Precej manj je ladij. Potem filtriram pogled, da mi pokaže le 'pleasure craft'.

Pikice so le v marinah. Na vodi ni v naši bližini ničesar. Razen ene barke.

Novozelandska jadrnica z imenom Horizon je vsega nekaj milj oddaljena od otoka in ima smer proti naši marini.

Tole bo še zabavno, si rečem, in prižgem obe radijski postaji.

Vgrajeno dam na kanal 16, to je kanal za nujna sporočila, ki jo imamo normalno vsi vedno prižgano med plovbo, ročno pa dam na kanal 9, to je kanal naše marine.

Prižgem instrumente in AIS in gledam, kaj se dogaja.

Kmalu se javi na kanalu 16 pristaniška uprava in jih kliče. Barka Horizon se javi. Komunikacija se preseli na delovni kanal, jaz jim seveda sledim.

Razložijo jim, da so vsa pristanišča zaprta in da nimajo dovoljenja za vplutje. Oni pravijo, da imajo rezervacijo v marini. Da so na poti iz Valencije ter da na krovu ni corona virusa.

Pristaniška uprava jim pove, da ne morejo naprej a naj pokličejo marino na 9 kanalu.

Horizon komunicira tudi z marino, kjer jim povedo isto zgodbo, da jih ne smejo sprejeti in naj kličejo pristaniško upravo za nadaljna navodila.

Horizon pravi, da v tem vremenu ne morejo nazaj, nakar dobijo od pristaniške uprave navodila, da lahko sidrajo kjerkoli hočejo, le da je to izven teritorialnih voda Kanarskih otokov.

Huh, to pa je nasvet. Teritorialne vode so 12 milj. In to 12 milj od najbolj oddaljenega malega otočka. In kako mislijo, da lahko jadrnica sidra 12 milj od najbližje obale? V 1000 m in več globoki vodi! Da valov sploh ne omenjamo.

Horizon pravi, da nimajo več veliko hrane, vode in goriva.

Tega jim sicer jaz nisem verjel, a to je dobra poteza, saj nakazuje nujnost situacije in Španci imajo nek zakon, ki veleva vsem marinam in portom sprejeti vsako plovilo, ki je v stiski.

Sedaj ima pristaniška uprava dva nasprotujoča si zakona in jim verjetno zvoní v glavi.

Pravijo naj počakajo, da dobijo od nadrejenih ustrezna navodila.

Še ene dvakrat jih zavrnejo, na koncu pa jim le določijo koordinate, kjer lahko sidrajo. Seveda ne smejo na kopno.

Določili so jim staro mestno sidrišče, o katerem sem pisal pred nekaj dnevi.

Sidrišče je zelo plitvo, večinom meter in pol, le za eno do dve barki je globine več kot dva metra. Poleg tega je dno izrazito slabo (kamnite plošče z nekaj malega peska povrh). Za nameček pa so tam še betonski bloki opuščenih boj in druga nesnaga, ki se lahko zatakne za sidro.

Čez kako uro se Horizon znova javi na 16 in obvesti kapitanijo, da jim ne uspe sidrati na lokaciji, ker sta tam že dve barki, ter da jim sidro drsi. Kapitanija jim pravi, da naj še poizkušajo in da je to najboljše sidrišče, ki je možno.

Deloma imajo prav, saj je s sidrišči tule res križ. Zato sva tudi midva večinoma tule po marinah razen v res lepem vremenu.

Po tem se niso več javljali po radiju, na AISu pa sem videl, da jim je uspelo sidrati.

Novozelandski se mi po svoje smilijo, saj razumem njihovo stisko, a si ne morem misliti, kaj je v njihovi glavi, da so šli zdaj na pot.

V tem vremenu se z malo jadrnico ne da nazaj na sever in tam itek nikamor ne bi mogli. Pred dobrim dnevom je na pot šla 30m velikanka na poti direktno na Švedsko, pa je upela napredovat komaj s hitrostjo dva ali tri vozle, potem pa so obupali in izgleda, da se bodo vrnila (če jih bodo spustili nazaj). Res, le kaj so mislili, da so odpluli iz Valencije proti Kanarom v času, ko je Portugalska že imela zaprta vsa pristanišča, Za Španijo pa se je govorilo, da bo ukrep kmalu stopil v veljavo in s 16.3 je res začel veljati. Pa zgodba o kruzerki, ki ji nikjer niso dovolili pristati je še zelo živa. Bolj se mi zdi, da so špekulirali, da jih bodo že nakako spustili not. Dovolj za danes, se beremo jutri.

20. marec 2020, petek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Danes sem bil na spet zunaj - v trgovini. Sam. Španski ukrepi so namreč precej bolj jasni od slovenskih in prepovedujejo vsak izhod, razen dovoljenih (recimo nakup hrane, če greš sam - ne v dvoje). Nikjer pa ne piše, da moraš nujno v najbližjo trgovino, zato sem se namenil v Lidl, ki je 3 km daleč. Zračne linije je sicer le 1,5 km, a je treba najprej okrog cele marine. Na poti sem se še malček zgubil, ko sem zamišljen odtaval eno ulico predaleč. Prav lep sprehod je bil. V Lidla sem šel pa zato, ker so tam prodajali alkohol - tak 96%, tustega za pit dobiš povsod. Po mestu so krožile policijske patrulje v avtomobilih. Lahko, da je bila ista policajka trikrat - mesto ni prav veliko, pa še mimo policijske postaje me je vodila pot. Ljudi skoraj nič, avtov zelo malo. Na vhodu v trgovino je bil varnostnik in mi vljudno pokazal na regal, kjer si vsak lahko vzame rokavice (take, kot za kruh-zelenjavo), si lahko razkuži roke in vzame razkužilni robček. Lepo, ker tile vozički po trgovinah itak niso nek vzor čistoče, tokrat pa sem z veseljem obrisal ročaja. Dosti stvari je bilo na razprodaji, vse so imeli. Gneče ni bilo, je pa bilo kar nekaj ljudi. Namesto piva sem raje kupil mleko - grem po pivo jutri. Saj je treba noge pretegnit. Na Lanzaroteju so še vedno le trije primeri corone, nobenega novega že skoraj en teden. Bomo videli, kako bo naprej. Drugod po Kanarih število kar narašča, največ jih je na Tenerifi. Vlada se je odločila, da se bodo turistov s Kanarov znebili. Hoteli morajo zapreti vrata, ko odide zadnji gost ali najkasneje čez sedem dni. Se pravi, da čez en teden ne bo več niti enega odprtega hotela na Kanarskih otokih. Kaj to pomeni za nas jadrnalce trenutno ni čisto jasno, a zadnji status je, da lahko ostanemo na barkah. Meni matematika tegale virusa ne pije vode. Za primer bom vzela Slovenijo: Pravijo, da bo epidemije konec, ko bo imunih 80% populacije. Imun postaneš, ko preboliš. Se pravi, da bo konec, ko bo bolezen prebolelo 1.600.000 Slovencev. Pravijo, da večina populacije premag abolezen brez hujših posledic, a 15% jih ima težji postopek bolezni - to bo potem 240.000 Slovencev, 5% okuženih pa je kritičnih. Torej 80.000. Krivuljo obolelih skušamo z ukrepi izolacije znižati in podaljšati, da bo zdravstvo lahko vse težje in kritične primere zdravilo. Zdavstvo že tarna, da delajo s polno paro, pa je hospitaliziranih le 40 bolnikov. Pa recimo, da zmorejo delat še desetkrat več. Se pravi, da bi lahko hkrati obravnavali 400 bolnikov. Recimo, da bolezen v povprečju traja dva tedna. Za skozi sistem spravijo vse tiste s težkim potekom rabijo potemtakem 1200 tednov oziroma kar 23 let. Pa recimo, da te ne sprejmejo v zdravljenje, če si samo težak bolnik. recimo, da zdravijo samo najbolj kritične. Da jih spravijo skozi sistem rabijo 400 tednov oziroma več kot 7 let. Iz tega sklepam: Ali bomo v izolaciji še naslednjih 7 do 23 let, ali pa bo bolnikov bistveno več, kot jih zdravstvo sploh lahko naenkrat obdela. V čem je potem smisel sploščiti krivuljo in podaljšati agonijo na 7 let ali več? S tem samo odlagamo dan, ko zelo bolni ne bodo mogli do zdravnika za nekaj tednov. Upam, da sem se kje uštel v matematiki ali predpostavkah ampak tudi, če je naše zdravstvo sposobno obdelati 100 krat več bolnikov kot sedaj (zelo iluzorno mišljenje) bi bili v izolaciji več kot pol leta. Danes je po uradnih podatkih 340 okuženih. Če je v resnici okuženih destkrat več a ne kažejo znakov bolezni (nekateri ocene govorijo, da je tako) je to še vedno le 3.400 okuženih. To je manj, kot 2 promila populacije. Kako bo, ko bo okuženih 2%, ali pa 20% populacije, če zdravstvo tarna pri 0,2%. Verjetno se bomo morali pripraviti na to, da bomo bolezen preboleli sami, brez pomoči, razen, če nam dajejo povsem napačne informacije o nalezljivosti in bo bolezen izginila s prvimi lastovkami. Srčno upam, da je to le navadna sezonska gripa. Od kruzerjev že slišim zgodbe o tem kako niso mogli tja, kamor so hoteli, kako so obtičali in jim bo pretekla visa, baje je ponekod zapirajo marine, slišal sem celo, da so iz Urugvaja enostavno izgnali vse barke.

Znana Youtuberja, ki imata barko trenutno v Španiji sta najela kombi in se podala na izlet po Evropi sta obtičala v Avstriji. Do barke ne moreta, kombija ne moreta vrniti, iz Avstrije ju podijo - češ saj sta Američana, pa odletita v Ameriko. Skratka, midva imava še srečo, saj sva obtičala v lepi marini, ki ni med dražjimi in je varna in udobna za vsako vreme, zaenkrat so živilske trgovine dobro založene.

Se pa že poznajo omejitve tudi na Heronu.

Danes sva tesnila prehod jambora skozi palubo. Zmanjkalo mi je tako črnega, kot belega Kenta (tesnilne mase), zato sva uporabila rjavega, ki ga je še nekaj ostalo od prenove kuhinje.

Točno vem, katere čendlerije (vsaj tri v peš razdalji od barke) imajo to robo na zalogi, a so žal vse zaprte. Zakaj nisem kupil en dan preden so zaprli....

Na Mali je Tone pisal, da je stotine milj oddaljen od najbližje čendlerije. Hja, žal smo tudi mi. Preko interneta pa se baje tudi ne da naročit, saj je Španija zaprla meje. To moram še raziskat.

Jutri naložim še par slikic zatesnjenega jambora.

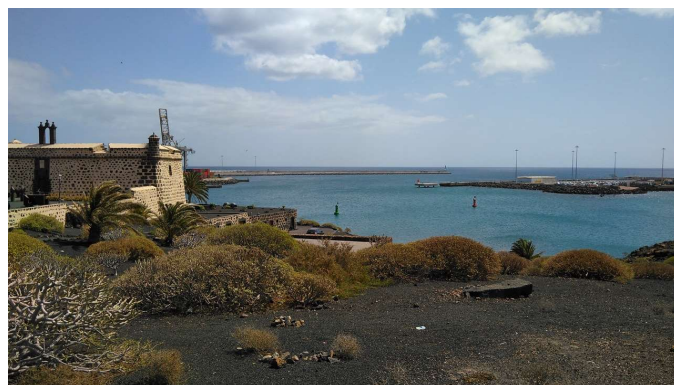
Na koncu marine je rampa za spust čolnov in danes tukaj družno lovijo ribice siva in bela čaplja in par galebov.

Muzej moderne umetnosti danes seveda sameva. zaprt je, tako kot vse ostalo.

Vhod v marino. Okrog vse te vode moram, da pridem nazaj na barko.

Pomoli za kruzerke in tovarne ladje samevajo.

Del poti je lep in vodi mimo opuščenih solin

Črpalka za vodo. Vetra jim tukaj ne manjka.

21. marec 2020, sobota

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Ker sem včeraj kupil mleko namesto piva sem bil danes seveda spet v trgovini.

Tokrat sem šel v center mesta. Peš cona je bila opustela, vse je zaprto.

V Dinotu (Superdino je še ena od španskih verig) ni bilo veliko ljudi.

Tam imajo neke druge znamke piva, ki jih ne poznam, razen svetovno znanih, ki jih tu ne kupujem, raje kupujem španske, in sem vzela nekaj v akciji, česar ne poznam.

In se je izkazalo, da je povsem solidno pivo, še boljše od piva v Mercadoni, pa še cenejše je. Cena piva v Španiji me vedno razveseli in danes sem kupil (sicer tamale - 33cl) pivo po 20 centov za piksno. Ponavadi plačam 21 centov.

No, pa dosti o pivu. Danes sva še nekaj delala na prehodu jambora skozi palubo, saj se je izkazalo, da pušča tudi pod spodnjo ploščo. Saj tukaj ni problema, ker ni dežja ampak saj veste kaj pravijo: Streho se popravlja takrat, ko sije sonce.

Včeraj sem bral en super članek o virusu, kjer gredo dosti dalj od mojega včerajšnjega razmišljanja, čeprav so izhodišča in zaplet podobni. Oni celo vidijo luč na koncu tunela, če se ljudje in vlada obnašajo pravilno.

Branja je za debele pol ure, a se spleča prebrat:

<https://medium.com/@tomaspueyo/coronavirus-the-hammer-and-the-dance-be9337092b56>

Všeč mi je kako se uveljavi 'kladivo' in kako je potem treba 'plesati' (hammer and dance strategy). V dobršnji meri odgovarja na moje pomisleke in mene je navdal z optimizmom, da je zadevo mogoče rešiti.

A le, če ljudje in vlada vlečejo pravilne poteze ob pravem času. No, to bo pa v deželici malo težje.

Tule pri nas je zaenkrat še vse v redu. Še vedno imamo 3 ali morda 4 primere na otoku. Po drugih otokih in drugod po Španji je slabše.

Barka Horizon (Novozelanci, ki so pred par dnevi pripluli iz celinske Španije, in ki jih niso spustili v marino) so danes vezani v marini po dveh dneh na slabem sidrišču.

Očitno so našli neko rešitev.

Dali so jih na konec enega neobljudenega pomola, na pomol pa so postavili barikade in policijski trak.

Tam so v karanteni, a jim ni hudega, saj imajo vodo in elektriko in predvsem niso več izpostavljeni vremenu in lahko v miru spijo. Verjetno bodo čez 14 dni smeli na kopno. No, eden bo smel, do trgovine in nazaj. Tako, kot mi vsi ostali.

Vreme namreč še vedno ni stabilno. Piha kar dobro in bo še bolj. Če se veter obrne in zapiha iz jugovzhoda (kar je v naslednjih dneh mogoče) bi bilo pa na tistem sidrišču smrtno nevarno.

Obljubil sem nekaj slikic, ampak danes sva spet pacala s tesnilno maso in nisva nič slikala, da ne bi zapacala aparata. Mogoče bodo jutri zares slike.

22. marec 2020, nedelja

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Lepa sončna nedelja.

Preden so se začele tele norije v zvezi z izolacijo nisva imela vključene skrinje ampak samo hladilnik, saj sva sproti kupovala svežo robo. Zdaj pa mora biti človek bolj previden in sva zagnala še skrinjo. Notri imava v glavnem par kosov mesa in nekaj kruha (no pa eno vodko).

Mali kompresor dela itak na 12V iz akumulatorjev in je tako majhen porabnik, da sploh ne gledam ali sije sonce, oblačno ali noč. Ta velik kompresor (vodno hlajen 'megafrost') pa rabi več elektrike (50A na 12V - se pravi 600W) in trenutno še nisem vgradil termostata (naročeni termostat nikoli ni prišel s Kitajske)

Da je skrinja ves čas zmrznjena ga morava pustiva delat manj kot eno uro na dan.

Kadar sva v marini na elektriki ga ponavadi poženem iz 220V. Danes pa sem se odločil, da ga napajam iz akumulatorjev, da spet malo stestiram sisteme in vidim, če vse dela tako, kot mora.

Sonce je lepo sijalo in MPPT kontroler mi je pokazal, da proizvajamo 600W. OK, da ne pretiravam, 599W je pisalo na

ekrančku. Skoraj nisem mogel verjeti.

Sončne celice so nominalno 610W - to naj bi bilo v idealnih pogojih - sonce v zenitu in take zadeve. Tu pa sonce ni bilo v zenitu, pa še vse prašne so od peska v zraku.

Kontroler je nominalno 40A - se pravi, da lahko proizvede največ 40A toka na strani akumulatorjev. Napetost je bila še visoka, saj smo bili še v fazi absorpcije - 14,6V in je kontroler proizvajal 41A. Hudo. Hladilnik je sploh ni znižal napetosti. Noro.

Zlezel sem v zadnji boks in pogledal, če se kontroler kaj greje - nič posebnega. Le rahlo topel je bil.

Bil sem vesel, kot bi zadel na tomboli.

No, sonce ni sijalo dolgo. Kmalu se je pooblačilo, zapihal je prav neugoden hladen veter z juga. Danes sem preživel večino dneva v dolgih hlačah.

Do konca sva zatesnila okrog jambora in komaj sem dobro pospravil orodje je začel pršeti čisto pravi dež.

Tako močno je 'padalo', da sva celo zaprla okna na barki. Pršelo je več kot 5 minut!

Verjetno je narava preizkušala vodotesnost najinega dela.

Veter namesto s severa danes piha iz juga in prav na smeh mi je šlo zaradi soseda nasproti.

Barko so imeli že ves čas obrnjeno s premčen na jug, torej so ves čas prevladujoč veter dobivali od zadaj direktno v kokpit.

In ker tule piha kar zares praktično niso mogli nikoli sedeti v kokpitu.

Zato so se včeraj končno odločili in obrnili barko. Čez noč, ko itak spijo in je barka zaprta nim je lepo pihalo v premec.

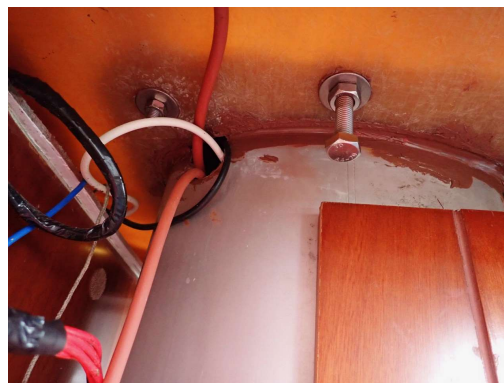
Danes pa se je veter obrnil in jim spet piha v kokpit.

Se je pa shladilo in napovedujejo, da bo ponoči le 13°C namesto običajnih 18. Upam, da ne bo traba kaloriferja zakurit.

Tako, danes pa obljubljeni slikice jambora. Jutri še sestanim do konca in bo končano.

Od spodaj izgleda zelo grdo, a tole bo vse pokrito z leseno oblogo.

Vmes med obstoječa dva vijaka sem dal še en vijak, a ker nimam ravno prav dolgega pač precej gleda ven. Če bi čendlerije bile odprte, bi bil vijak krajši.

Tole sračje gnezdo žic bomo seveda lepo uredili.

Neskončno sem se namučil z odvijanjem in potem privijanjem tehle škripcjev.

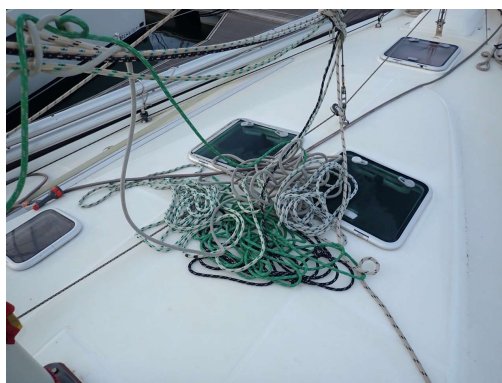
Zaenkrat še ne izgleda lepo, a bi že moralo tesniti.

Tole š eniso vsi škripci. Še ene trije pridejo tu okrog.

Tule se kar dobro vidi kako sem tesnil.

Medtem je na palubi gnezdo iz krajšav in drugih vrvi za upravljanje glavnega jadra.

Vang sem odstranil, da sem lažje delal.

23. marec 2020, ponedeljek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

No, končno sem gotov z jamborom in vsi štriki so spet napeljani čez škripce, organizatorje in štoperje. Znotraj pa so žice zložene in stropne obloge privijačene nazaj. Ta del barke zdaj izgleda spet v redu. Danes je pa tako močno deževalo, da je začelo celo malo spirati umazanijo s palube. Ravno sem se odločil, da to ovekovečim in vam nalimam slikco, ko je nehalo. Da si pretegnem noge sem šel v trgovino in prinesel mad drugim ene škampe, ki so bili po velikosti skoraj jastogi. Za večerjo sva si jih naedila šest. Po tri na osebo. In je bilo povsem dovolj. Pred trgovino malo počakaš (v razdalji meter in pol do tistega pred tabo), da dobiš rokavice, potem dobiš na rokavice še razkuževalni gel. Super, saj potem primeš voziček in je ta razkužen. Notri ljudje spoštujejo razdaljo in vsi hodimo mimo drugega v taki razdalji, kot bi oni drugi ravno enega spustil. In vrsta pred blagajno na 1,5m razdalje en do drugega. Na trak začneš nalagat takrat, ko je kupec pred tabo plačal in se odmakne od blagajne. Gneče ni bilo ne v trgovini in še manj na ulicah. Po mestu pa krožijo v avtomobilih: lokalna policija, državna policija in civilna zaščita. Da ne bi komu padlo na pamet, da gre na sprehod, ali še huje, da se s kom sreča in

kakšno rečeta.

Ponoči je res bilo bolj hladno: termometer je pokazal 13,5°C minimuma zunaj in 16 v barki.

Veter se je že obrnil nazaj na severovzhodnik in na običajno moč med 15 in 20, le občasno malo bolj pihne, ko se kak oblak pripodi mimo otoka. Oblaki pa so na trenutke prav zlovešče črni in prekrijejo celo nebo. In ponavadi ni nič iz vsega skupaj, le občasno malenkost rosi. Prav škoda, da ne moremo na izlet, da bi videl, če se je narava že odzvala na tale dežek v zadnjih dneh. Nekaj se sigurno dogaja, saj sva že dve noči dobila v barko komarja. V suši ni bilo nobenega. A s komarji sem neizprosni. Če ga Lili takoj ne dobi in razmaže po steni vključim kemična sredstva. Forth (slovenski Raid) v dozo, pa je mir.

Ker danes nisem slikal vam pošiljam par slik iz najine prve poti po svetu. Če je že ves Facebook poln fotografij iz otroštva naj bodo pa še tu enkrat gor stare fotke.

Takoli sem na sidru na Antigui montiral stopnice na jambor.

Voda je bila krasna in plaže tudi. Tole je Barbuda.

Popravilo ležaja na krmilu. Imel je preveč tolerance, ker se je izrabil.

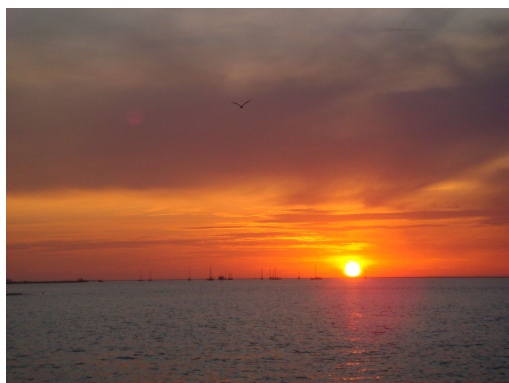
Obiskovalec sedi na dingiju in mu ni nič všeč, da ga slokamo.

Redno vzdrževanje vinča - pravijo, da je kruzanje v resnici popraviljanje barke na eksotičnih lokacijah.

Pelikan, ne seri. Joj, pa zastavo bo treba spet zamenjat.

Sončni zahod nekje nekoč

Heron v plovbi (slikno s katamarana prijateljev).

24. marec 2020, torek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

To noč je pa zares deževalo.

Pozabil sem dobro zapreti kuhinjsko okno in sem zjutraj brisal vodo s štedilnika in iz omaric pod njim.

Itak je bilo treba enkrat dobro očistiti, sem se tolažil.

Zjutraj je že sijalo sonce, veter pa še kar piha in pravijo, da bo še bolj.

Izdali so 'gale warning' - opozorilo za veter srednje hitrosti med 34–47 vozlov. Prevedeno v strokovni jadralski termin je to 'piha kot pri norcih'.

Edino ne vam za koga so izdali opozorilo, ker na morju nihče ne pluje.

Le kakšna tovorna ladja pride.

To vem zato, ker je nasproti nas vezana pilotina, ki vsakič, ko pilot odhaja ali prihaja naredi val in zamaje vse v marini. Tip se pripodi v zaliv dokaj hitro in obrača 'z ročno'. Kot, da je to že kdaj delal.

Kdaj priveže še nisem uspel ugotoviti, ker je prehiter. Mogoče sproti, ko gresta s čolna vržeta vrvi na bitve.

Virus:

Kanarski otoki so se pred slabim tednom odločili, da bodo zaprli vse hotele in drastično zmanjšali število turistov na otoku.

V petih dneh jim je uspelo število turistov zbiti od dobrih 100.000 na manj kot 10.000.

To je nekako 500 potniških letal v parih dneh.

Na Lanzaroteju je bilo do nedavnega število okuženih 4.

To je trajalo kar nekaj dni in številka se ni spreminjala. Smo se že veselili, da morda virusa tule ni med populacijo.

No, pa je šla številka gor. Včeraj na 7 in danes na 13. In tudi prvo smrtno žrtev. Lanzarote ima 153.000 prebivalcev.

Kanari (približno 2 mio ljudi) sicer niso brez virusa. Tule je nekaj podatkov, če koga zanima:

Danes imamo 557 potrjenih primerov, 76 več, kot včeraj. Od tega je 207 ljudi hospitaliziranih, 36 od njih potrebuje intenzivno nego. Osem je že ozdravljenih. Mrtvih je 16.

Največ virusa je na Tenerifi (338 primerov), drugod je manj: Gran Canaria 158, La Palma 24, Fuertaventura 18, Lanzarote kot rečeno 13, La Gomera 3, El Hierro 3. Torej noben otok ni brez.

To so uradne številke.

Danes so na Tenerifi odvedli v zapor za 4 mesece nekoga, ki ni upošteval, da se gre ven lahko le v nujnih primerih.

Tule se ne hecajo.

Večkrat na tubi gledam tegale Dr. Campella: <https://www.youtube.com/user/Campbellteaching/videos>

Neumorni upokojeni učitelj medicinskih sester iz Velike Britanije vsak dan sproducira en ali dva videa na temo COVID-09

Meni so dobri. Vsi so narejeni s pomočjo uradnih podatkov in iz preverjenih virov. Večina je precej informativnih. Če imate čas si jih nekaj pogledajte.

Zadnjič sem iz trgovine prinesel šopek svežega koriandra namesto peteršilja. Pač, nisem posebno dober ne v Španščini ne v botaniki. Svež koriander meni zelo smrdi. Glede na to, da vonjam verjetno nisem okužen.

Lili je malo premišljevala kaj naj s tem in se odločila, da naredi karantenski curry. Ali se lahko posloveni kar na kari? Karantenski kari se od navadnega razlikuje po tem, da ti manjka polovico sestavin in hudo improviziraš.

Naredila je vrhunski kari iz leče in korenčka. Iz česa je naredila kari pasto ne vem, vem le, da je bil notri nesrečni koriander. Ona vedno dela pasto iz nule - to je huda alkimija. Takrat sem šel raje na 'plažo' (glej sliko), da se izognem vonju koriandra.

Zraven sva imela riž in pečene očiščene repke škampov. Vrhunsko.

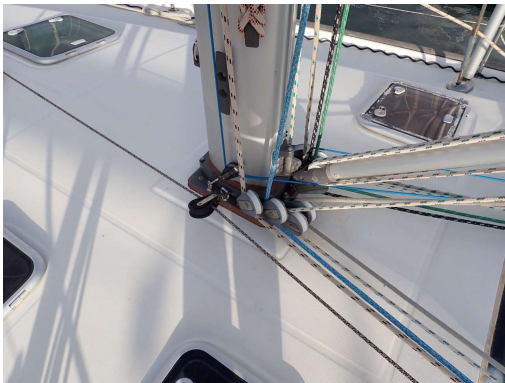
Iz glav in nog škampov pa sem jaz naredi jušno osnovo - pri nas se nič ne zavrže. Ali bova iz tega naredila juho ali gofio s čebulo bo pa odvisno od inspiracije. Časa za kuhanje imava dovolj.

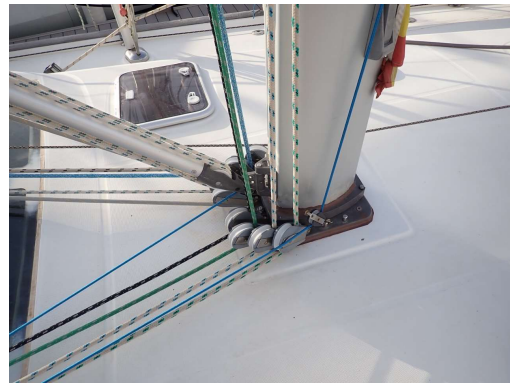
Gin tonik. Ta pravi. Z bio limono (za C vitamin), Kumaro (zelenjava je zdrava), Mahonskim Ginom (proti ženskim težavam) in bolj malo Tonica, ker nevarnosti malarije (kinin) tule ni.

Bar na Heronu še deluje, a le za VIP člane.

Vrvi so napeljane

Druga stran jambora

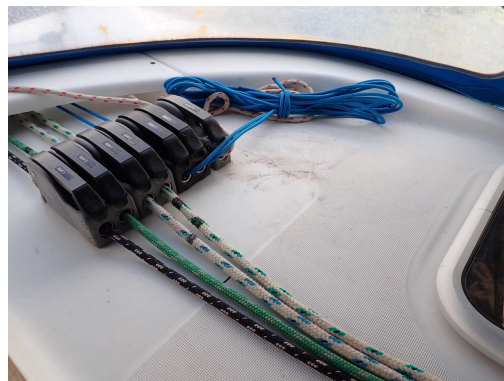
Pogled z moje plaže na pilotino in Arecife v ozadju

Pogled na jug.

Kapitan na plaži. Zgledam, kot da sem že zdavnaj crknil.

Krajšave v štoperjih. Toliko prahu pa se je nabralo v enem dnevu.

Admiralica pa cele dneve in noči bere knjige na telefonu.

25. marec 2020, sreda

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Danes je 25. 3.. In 25. 3. ima admiralica rojstni dan. Trideseti (na par let podlage).

In kaj sem ji kupil za rojstni dan? Nič.

Nikamor ne smemo in vse trgovine razen živilskih so zaprte.

Definitivno imam letos vsaj dober izgovor za razliko od prejšnjih let, ko se tudi nisem kaj prida izkazal.

Kadar imam jaz rojstni dan mi ona naredi odlično večerjo. Kadar pa ima ona rojstni dan si ona sama naredi odlično večerjo.

Pa pravijo, da imamo enakopravnost.

To je skoraj v stilu: 'Draga, ne morem gledat ako cel dan garaš v kuhinji. Zapri prosim vrata!'

No, ja. Tako slabo pri naju sicer ni.

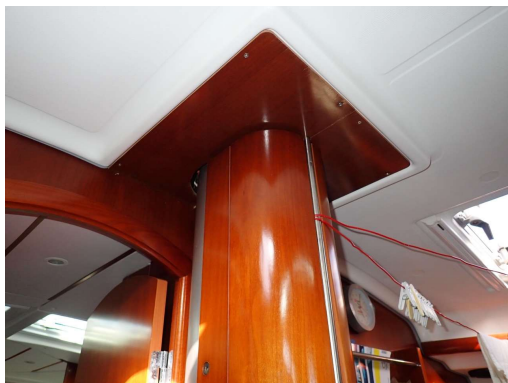
K večerji sva odprla odlični vino iz Italije iz časov pred korono. Darilo nečakinje.

Danes je dnevnik malo krajši - moram še pomit posodo, potem greva pa gledat film, če bo net dovolj hiter.

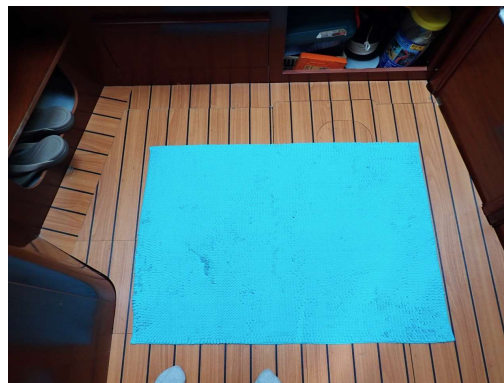
V marini je bil danes incident - najprej neko kruljenje na eni od bark, potem kreganje med marinerotom in tistimi z barke, ne dolgo zatem pa so se prikazali ene štirje policaji, malo so popisovali, potem pa so vsi z barke izginili.

Če sem prav ocenil situacijo imajo lastniki barke stalno bivališče tule v Arrecifu in torej ne bi smeli na barko in so se nekaj prepirali z marino glede tega. In potegnili ta kratko. Ne vem, kakšne kazni so dobili, a v tišini so vsi zapustili marino.

Kaj dosti drugega se pa tu ni zgodilo. Začel sem delati vodotesne pregrade pod prvo kabino, a o tem bom pisal, ko bo narejeno. Zdaj imam čas za projekte na barki, a mi vedno manjka kak material, ko ga ne morem kupit. Zdajle bi bilo idealno za zamenjat tik na kopalni ploščadi, a nimam črnega Sikaflexa, da bi tik prilepil in zafugiral presledke. Le zaka ga, kreten, nisem kupil pred enim tednom.

Zdaj, ko so kabli pospravljeni in stropne plošče privijačene zglada normalno.

Prednja kabina - tla

Pod sva pred leti dvignila za 12 cm in s tem naredila veliko prostora za orodje pod celo prednjo kabino.

Ko dvigneš podnico je spodaj skladišče orodja.

Pod orodjem pa slepi pod. Takrat provizorično narejen iz smreke. Super se drži in po 10 letih je les kot nov.

Pod pokrovom se skriva merilec hitrosti in seveda je zraven slepi čep.

Odstranil sem del slepega poda, da lahko pridem zraven

Entrecot (dober kos kravice) je bil zapečen bolj na krvavo. Tako, kot ga imava rada.

Zraven odlično vince, potem pa sladica, ki je ni na sliki. Ni bila dovolj dolgo na mizi za slikanje.

Slaba perspektiva, izgleda, kot da je sam krompir na krožniku. Zelenjava je neka Kanarska stvar. Nekaj med špinačo in blitvo. Omaka pa ingver, česen, sojina omaka, balzamiko, čili omaka.

26. marec 2020, četrtek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Dan je enak dnevu.

Dosti visim na netu. Dela počasi a v glavnem dela.

Da pretegnem noge se odpravim v trgovino in ko grem čez mostiček (v zatoku marine je namreč mostiček, ki za par sto metrov skrajša pot proti mestu) spet gledam njegovo ograjo in štejem in računam:

Ograja je visoka približno en meter. med dema stebričkoma ograje ne navpično na gost cik cak napeljana jeklena pletena žica. Spodaj in zgoraj gre žica skozi oko na vijaku. Na začetku in na koncu vsakega segmenta je napenjalcec.

Segmentov je 70., na obeh straneh torej 140.

Na segmentu je 35 cikcakov.

Se pravi:

Nerjaveča žična vrv: $35 \times 140 \times 1\text{m} = 4.900\text{ m}$. Noro, skoraj 5 km žične vrvi je v ograji tega mostička.

Napenjalci: $2 \times 140 = 280$ napenjalcev

Nerjaveča očesa s privarjenim vijakom: $35 \times 140 = 4.900$ kosov, pa 4.900 matic + 9.800 podložk.

Vse to je iz marine grade nerjavečega jekla (tip 316).

V čendlerijah tako oko stane nekaj evrov za kos, jeklena vrv čez 2€ na m, napenjalci okrog 10€ za kos, . . .

Skratka, takle mostiček ima samo v ograji par deset tisoč € materiala.

Očitno imam res preveč časa, če tole štejem in računam.

V trgovini pa je bil danes šok:

Vse imajo, čisto vse, razen čokolade.

Oddelek čokolade je bil prazen, kot bi spustili tja razred otrok in jim rekli, da lahko obdržijo vse, kar lahko nesejo.

Edino črna čokolada z mentolom je še bila na zalogi. Pa še te ni bilo prav veliko.

Upam, da to ne nakazuje trenda pretrgane nabavne verige. Bomo videli čez nekaj dni, ko spet obiščem trgovino.

Za vsak slučaj sem vzel še en liter ruma in šestorček mleka.

Brez dvojne jutranje kavice z mlekom in občasnega rumčka pred spanjem življennje na barki ni čisto ta pravo.

Ker sem zadnjič enkrat le uspel prinesiti peteršilj je Lili danes naredila osso buco.

In osso buco je veliiko boljši, če je zraven dobra gremulata.

Gremulato se naredi takole: nasekljaš česen, peteršilj in naribaš limonino lupinico. In zmešaš. Na suho.

To potreseš po mesu in polenti in je vrhunsko. Seveda gremulata nujno potrebuje svež peteršilj, svež česen in bio limono (užitno lupino).

Aroma limone in peteršilja povsem odvzame moč česnu in vse skupaj zame spremeni osso buco v vrhunsko jed.

Ni slike. Je bilo preveč dobro, jaz pa lačen. Kdo bi takrat mislil na slikanje.

Novozelandska jadrnica 'Horizon' je še vedno v karanteni na praznem pomolu za policijskim trakom. Danes sem jih videl, ko so sedeli v kokpitu.

Danes sem bil izjemno len in nisem nič delal na vodotesnih pregradah v prednji kabini. Mogoče jutri.

Ostanite doma, umivajte si roke in ostanite zdravi. Se beremo jutri.

21346

V čendleriji stane takale rinka 7€ in več. Na ograji mostička jih je 4.900

Napenjalec - ograja jih ima 280.

27. marec 2020, petek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Danes je nekaj manj pihalo, a kake prijetne vročine ni bilo.

Ko sva zjutraj pila kavo in je sijalo sonce sem si rekel, da se grem kasneje malo sončit na 'plažo'. Se pravi na zadnjo platformo na barki. Pa se je vreme odločilo drugače in skrilo sonce za oblake.

Sva pa vsaj naredila par stvari. Lilika je oprala eno žehto, jaz pa sem naredil vodotesne pregrade okrog merilca hitrosti barke.

Ko sem končal sem merilec zamenjal s slepim čepom.

A ni šlo vse po načrtih:

Ko odvišeš merilec in ga potegneš iz skoznika imaš seveda v barki 3cm veliko luknjo skozi katero brizga gejzir morja.

Da voda ne bi brizgala v barko preveč živahno je v skozniku gumijasta zaklopka, ki se dvigne in v dobršnji meri upočasni vdiranje vode medtem, ko mrzlično nameščaš slepi čep.

To sem delal že velikokrat, a vsakič, ko odprem barko mi poskoči adrenalim. Če takrat kaj zafrkneš gre barka na dno. In gledat, kako morje vdira v barko meni dvigne utrip, čeprav gre za nadzorovan in pričakovan vdor vode.

No, tokrat pa se gumijasta zaklopka ni dvignila in ni zaprla luknje. Je očitno že bolj stara in vsa trda in je raje ostala stisnjena ob steno skoznika.

Gejzir je bil zato precej večji, kot sem ga vajen.

In, ker je ponavadi vode manj sem odstranil ne nekaj deščic okrog luknje.

Dobro mi je zalilo še deščice povsod naokrog, ki jih nisem odstranil.

In ko se morje zliva po lesu se razlije daleč naokrog, med fuge, pod deščice, ... Skratka vse mokro in vse slano.

In če kaj sovražim je to slana voda v barki. Sol veže vlago, vlaga povzroča plesen in plesen je naš sovražnik.

Vse sem razdril in znosil ven vse orodje in ves les..

Potem sem obrisal on opral tiste deščice, ki so bile slane in jih dal sušit.

Za celo popoldne dela sem si nakopal, ker sem hotel privarčevati 5 min in nisem odstranil še parih deščic več okrog skoznika.

Cela ideja vodotesnih pregrad pa je v tem, da prepreči razlitje vode predaleč stran.

Ko menjaš brzinoimer s slepim čepom (ali obratno) v vsakem primeru priteče v barko nekaj litrov vode. Do zdaj se je ta voda razlila po dnu barke po širokem območju in jo je bilo težko vso obrisati.

Sedaj pa se bo razlivala le na omejenem in ograjenem predelu ob luknji od koder jo z lahkoto izčrpam in pobrišem.

Razen danes, ko sem zaradi nerodnosti zmočil vse živo.

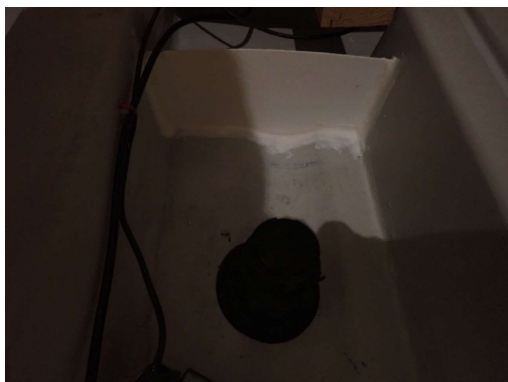
Več pa na slikah.

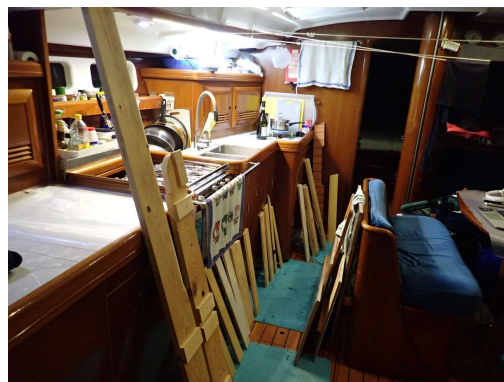
Ko sem izvlekel merilec hitrosti je ven prilezel rakec. Uspela sva ga nepoškodovanega vrniti v morje (kjer ga je verjetno pojedla riba še preden je prišel do dna).

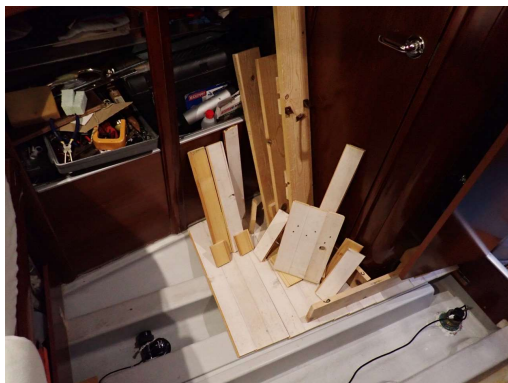
Takole sem naredil pregrade, da se voda ne razliva po celi barki ampak ostane v bazenčku.

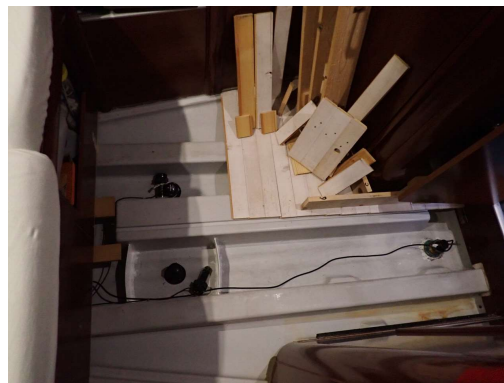
Ker dno seveda ni ravno sem se kar namučil preden sem imel pregrade pravilno oblikovane.

Zvečer sem deščice naprej sušil v salonu ...

... in prednjo kabini.

Tule se lepo vidi vse tri instrumente. Desno na sliki je forward looking sonar.

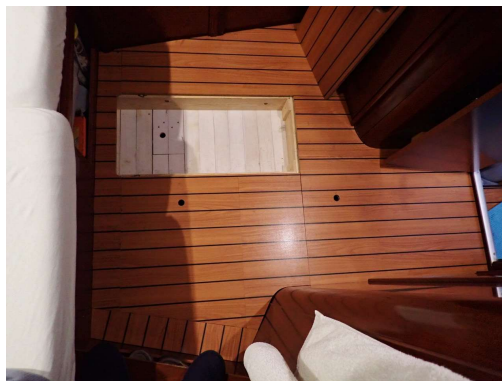
takole izgleda, ko položim slepi pod.

Lopute za dostop do instrumentov.

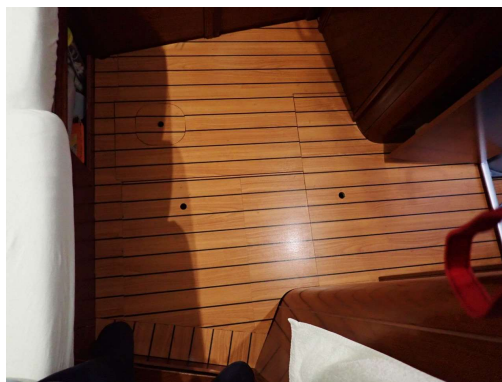
Položim še mrežo iz desk. Vse je razstavljivo za lahko čiščenje.

Ko položim še podnice se izkaže, zakaj so bile deske točno tam, kjer so bile. Podnice namreč niso nove ampak sem uporabil obstoječe.

Seveda sem moral precej kombinirati, da sem pokrili cel pod, ki je sedaj večji, kot je bil pred dvigom za 12 cm. Ni pa podnic pod omaro. Tako sem pridobil dovolj lesa.

Samo en košček je, kjer mi ni uspelo uskladiti črt - pač nisem imel dovolj lesa.

28. marec 2020, sobota

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Še en dan na jadrnici brez jadrnanja.

Da raztegnem noge sem šel v trgovino in vmes slikal par stvari.

Novozelandska jadrnica je še v karanteni na delu pomola, ki so ga spraznili.

Baje je na Kanarih še kar nekaj bark na sidriščih in po informacijah, ki jih imam (nekaj iz prve roke, nekaj posredno) imajo več ali manj problemov. V glavnem imajo težave z nabavo vode, nafte in hrane, predvsem pa plina. Nekatere preganjajo in če dvignejo sidro in se prestavijo je navarnost, da nikjer več ne smejo pristati.

Kanarski otoki niso najboljši za sidranje, saj je malo solidnih sidrišč in večina je izpostavljena oceanskemu valu če se veter obrne.

Američani so baje eno barko, ki je priplula čez ocean poslali kar nazaj. Zdajle so neugodni časi za kruzerje, saj marsikje uradniki ne vedo, da mala jadrnica ne more kar obrnit in odpluti v domači pristan. In kaj sploh je domači pristan? Je to država registracije barke, državljanstvo lastnika, skiperja, posadke,

Panamski prekop zaprt za jadrnce, na netu pa berem in gledam zgodbe jadrncev, ki so obtičali kje na pol poti med domom in barko in ne morejo do barke, ki je njihov dom in na kateri imajo vse svoje stvari, ali pa takih, ki jih ne spustijo na kopno.

Midva imava še srečo. Sva v lepi marini, ki je varna za vsako vreme, sva v urejeni državi znotraj EU. Telefon in podatki po euro tarifi, še WiFi za silo dela, imava vodo, elektriko, lahko se sprehodim do trgovine in finančno stanje nama omogoča, da bivanje v marini podaljšava, če bo treba. Verjetno bo treba.

Barka Horizon v karanteni na koncu zagrajenega pomola.

Otroški vlakec v marini pač ne obratuje.

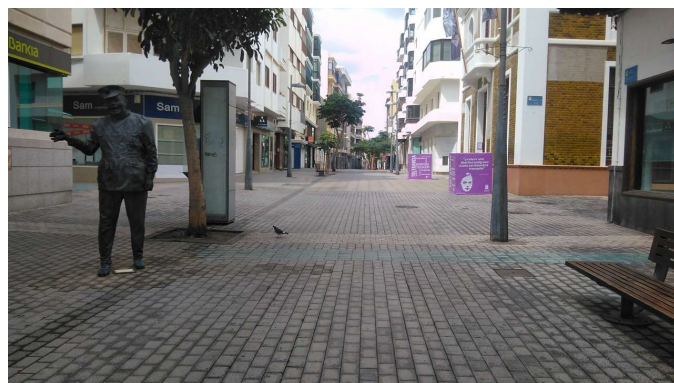
Promenada v marini je prazna.

To je tisti mostiček za katerega sem računal koliko kabla je v ograji.

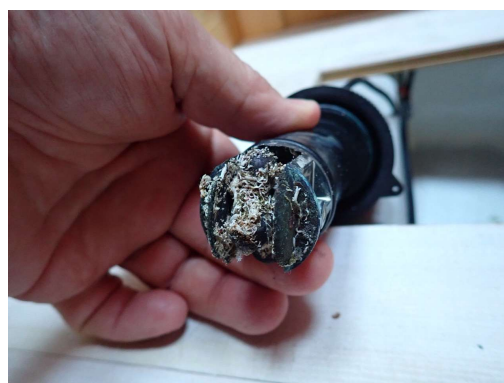
Takole izgleda napeta žična vrv.

Glavna promenadna ulica v Arcifu.

Heron na privezu.

Log (merilec hitrosti). Kolesčček je povsem zaraščen in se seveda ne vrti.

Po nekaj sekundah kopanja v solni kislini pa izgleda čisto drugače.

Zlagam stvari nazaj v skladišče pod podnicami prednje kabine. Tule je material za servis na motorju in še nekaj orodja.

V teh treh boksih pa so vijaki, jadralna oprema, brusni material in podobno.

Pa še enkrat Heron z drugega boka

29. marec 2020, nedelja

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Danes smo prestavili uro.

In to je novica dneva, saj kaj dosti drugega se itak ni zgodilo.

V marini živi ena mala muca. Čisto majhna je še, a ima precej velike seske - kot bi imela mladiče.

Že zadnjič sva ji dala mačje kekse in vodo in voda pridno izginja.

Liter vode nastavim in v enem dnevu izgine več, kot polovica. Ali je zelo žejna, ali ima pomagače.

Danes, ko sem šel na WC se mi je tako prilizovala in se drgnila ob moje noge da sem si rekel, da je treba dat še kaj za jesti.

Voda je bila čisto prazna.

Ker mačjih keksov nimava več (so že na seznamu za trgovino) sva ji dala pol konzerve sardin z malo kruha in nekaj dodatnega olja. Če ima res mladiče rabi energijo, sicer jo bodo mladiči izsesali.

Spravila se je na sardine, kot da je to nekaj najboljšega, kar je kdaj jedla. Ni zmogla pojesti čisto vsega, a ji ni dosti manjkalo. Potem je pila in potem je izginila. Mogoče ima res mladiče. Pa je še sama v bistvu mladič.

Danes sem dobro očistil in namazal vse orodje preden sem jih zložil v skladišče v prednji kabini. Notri sem vrgel še par vrečk silike, ki vleče vlago nase. Na barki morajo biti ključiči, kleščice in ostale kovinske stvari namazani, sicer zelo hitro zarjavijo od vlage in soli v zraku. Danes sem v ta namen uporabil WD 40. Cela barka je še dolgo smrdela po WD40, moje roka pa tudi, čeprav sem si jih tako dolgo umival, da na njih niti slučajno ne bi preživel niti en koronček. Večkrat sem si jih umil z različnimi mili, vročo vodo in s krtačko. Ta vonj je res trdovraten in nič ne paše k hrani.

Aja, danes sva jedla bujto repo. To Lili res zna odlično narediti. Porabila sva zadnji zavitek kisle repe, ki sva jo imela še iz Slovenije. 'Bujta' pride od prekmurske besede 'bujti', kar pomeni 'ubiti'. Tradicionalno so namreč 'ubito' repo delali na dan kolin. Ko so s kosti odstranili meso so te kosti malo popekli in potem kuhali, potem pride zraven repa in prosena kaša.

Kuhane kosti so potem do konca obrali. Kost pa so dale dober okus repi in kaši.

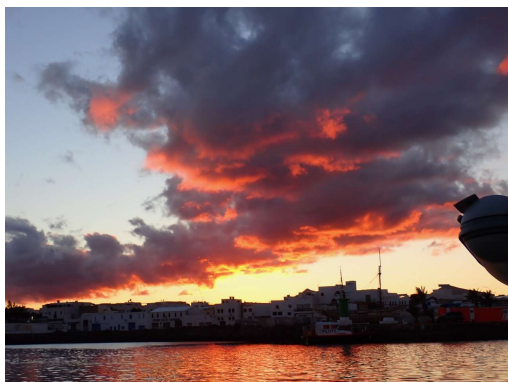
To je tudi najin način uporabe hrane. Nič ne gre v izgubo. Če je že pujssek, ali riba, ali karkoli, moral dati življenje, da mi lahko dobro jemo se spodobi, da porabimo prav vse dele. Na splošno midva hrane ne mečeva stran. Kar se ne poje takoj se porabi kasneje. Če je kruh star ga popečeva. Tako delava že od nekdanj.

Sem pa sločal en aktualen vic:

'Minister za zdravje priporoča nošenje zaščitnih mask tudi doma. Predvsem v kuhinji in še posebej v bližini hladilnika.'

Res se zadnje čase manj gibljemo in več kuhamo. Baje se je v Španiji od uvedbe okrepov povečala prodaja piva za 68%.

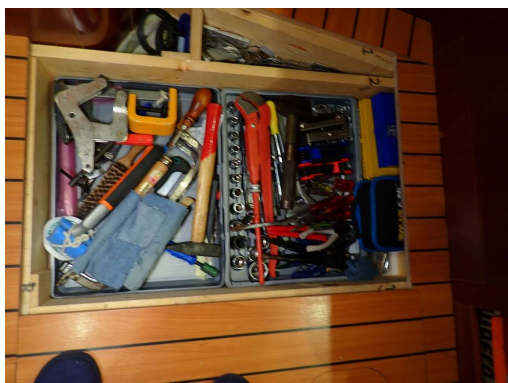
Seveda, ko smo pa vsi doma in ne v gostilni.

Sončni zahod še lahko gledamo. To še ni prepovedano.

Ure na Heronu sedaj kažejo spet različno. Srednja kaže vedno GMT, večja desno pa lokalni čas. Še bolj desno je še ena majčkena, ki je kazala čas v Sloveniji (dokler ni crknila baterija).

Orodje je pospravljeno.

30. marec 2020, ponedeljek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Mačkica je očitno zmagala.

Tudi danes, ko sem šel na WC je pritekla in se drgnila ob moje noge in mijavkala na polno. Ogromno mi je imela za povedat.

Nisem je čisto dobro razumel, a po mojem je rekla, da je bila malica včeraj odlična in naj to navado obdržimo, predvsem pa: Zakaj danes še ni malice! Mijau!!!

In sem šel v trgovino. Glavna stvar na seznamu je bila seveda mačja hrana.

Ker imava hrane še dovolj in sem imel v nahrbtniku prostor sem prinesel še eno paletko piva. To se ne pokvari in kadar so kapacitete nošenja še delno proste jih je treba izkoristiti. Sprehod do trgovine je moja edina rekreacija in s polnim nahrbtnikom sem se na poti nazaj kar malo prepotil, saj v mestu ne piha toliko, kot v marini.

Vremenarji so za danes napovedali sonce, pa je bilo precej oblačno. Sonca je bilo samo za vzorec, le tu pa tam je posijalo na polno za nekaj minut.

Nad Atlantikom je spet ena motnja prišla dovolj nizko na jug, in je obrnilo veter in je cel dan pihalo od zadaj v kokpit. Še jutri bo baje tako, potem pa bo spet normalno. To bi bilo idealno vreme za prečenje na Madeiro. Bi bilo, če ne bi bila Madeira tudi zaprta. Če bi odplul od tule bi verjetno lahko pristal samo v Sloveniji (čez 3500 NM - torej po dobrem mesecu neprekinjene plovbe brez ustavljanja).

Kljub temu, da je termometer kazal skoraj 25°C je bilo zaradi oblakov in dokaj močnega vetra neprijetno sedeti zunaj.

Nasploh se precej zadržujeva v podpalubju, saj zunaj vedno precej piha. Nikoli pred tole zimo na Kanarih še nisem toliko časa na dan preživel v salonu - se pravi znotraj. Še sreča, da sva vse tako lepo renovirala in je pravi užitek pogledat naokrog.

Slikal pa danes nisem.

31. marec 2020, torek

Lanzarote: Arrecife. Marina Lanzarote

Danes je bilo bolj toplo in nekaj več sonca.

Še celo admiralica se je spravila v kratke hlače in na sončku spila svoj gin tonic.

Marinska mačkica se je strinjala z mojo izbiro mačjih keksov in je na mah pojedla vse do zadnjega. Kupil sem ji ribjo varianto: losos, tuna. Če je otoška mačka, naj je ribe. Lili jo je poimenovala Juliett (Julija), saj se potika okrog pomola J in v pomorski abecedi se črki J reče Juliett.

Pri ladijskih projektih sem bil danes bolj len. Eno stvar sem pa le naredil:

Vzel sem en star cink protektor (tistega od Flex-o-fold propelerja), ki je bil še skoraj cel, en kos žice in vijak z matico in podložko.

Cink sem malo pobrusil, da je pokazal na površju svežo svetlečo kovino. Konce žice sem pospajkal v ušesa in en konec prtrdil na cink, drugi konec pa na ozemljeno kovinsko konstrukcijo na barki. Nato sem cink potopil v morje.

S tem sem naredil dodatni cink protektor.

Ta metoda je še kar razširjena in z njo zmanjšuješ obrabo obstoječih cinkov. Tudi moj sosed ima to, le da ima on kupljeno varianto.

V morski vodi namreč ves čas poteka elektroliza. Vsaka kovina ima nek naravni električni potencial in v prisotnosti elektrilita (morje je slana voda in je torej elektrolit) teče med dvema različnima kovinama električni tok. To je v bistvu enak princip, kot je delovanje baterije. Le, da je pri bateriji ta proces koristen, pri barkah pa škodljiv, saj sčasoma razžre eno od obeh kovin.

Ali poje katodo ali anodo si jaz nikoli nisem zapomnil, če koga to res zanima si lahko pogugla, dejstvo je, da cink najprej razje, potem šele medenimo, jeklo itd. Zato privijemo vsako leto na barko cinke, da jih korozija poje namesto propelerja ali drugih stvari na barki.

V marinah je ta proces lahko še zelo pospešen. Poleg naravnega procesa je možen še dodatni, ki nastane, kadar ima neka barka v bližini, ki je priključena na elektriko z obale, slabo narejeno ozemljitev ali kak podoben problem pri električni instalaciji.

V takem primeru lahko v enem mesecu požre vse cinke, potem pa v nadaljevanju še recimo propeler in pogonsko os ali pa skoznike.

In ker v marini ne moreš plavati in preverjati stanja cinkov niti ne veš, če je kaj narobe, dokler ni prepozno in imaš veliko škodo ali barko na dnu marine.

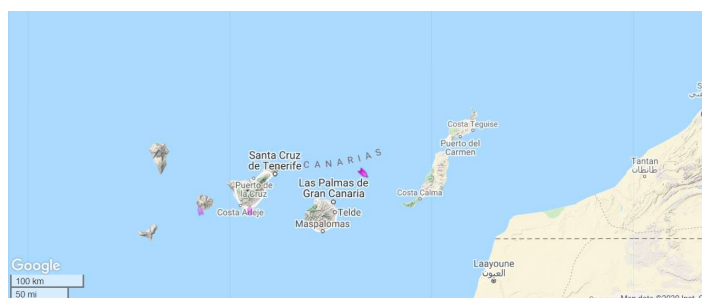
Zdaj bom vsaj lahko občasno potegnil novi cink iz vode in videl, če ga najeda.

Danes sem malo pogledal flight tracker in AIS tracker - sledilce zračnega in vodnega prometa.

Okrog Kanarov je letal že zelo zelo malo. Včasih od vseh letal v zraku nisi videl otokov, sedaj pa ni skoraj nobenega.

Na vodi je slika še bolj drastično drugačna. Ko sem odfiltriral trgovsko in ribiško floto ni tiste, ki se ne premikajo ni ostalo praktično nič. Le ena barka z rusko zastavo pluje nekje med Gran Canario in Fuertaventuro in ko sem si jo поблиže ogledal sem videl, da pluje s hitrostjo 1,3 vozla (se pravi, da praktično stoji na mestu), da je na tem območju že skoraj tri dni. Verjetno jih ne pustijo pristati.

Podatki kažejo, da gre za 96 let staro in 115 m dolgo klasično štirijambornico, ki je pred slabim mesecem odplula iz Buenos Airesa. Me prav zanima, kako se bo zadeva razpletla.

sredi dneva ni na morju nikogar (prikazani so le 'pleasure crafts', se pravi brez trgovske mornarice in profesionalnih ribiških bark).

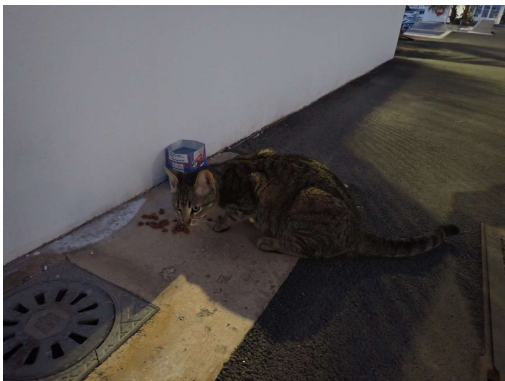
16.3. (že v času zapore meja) je še bilo nekaj letal v zraku.

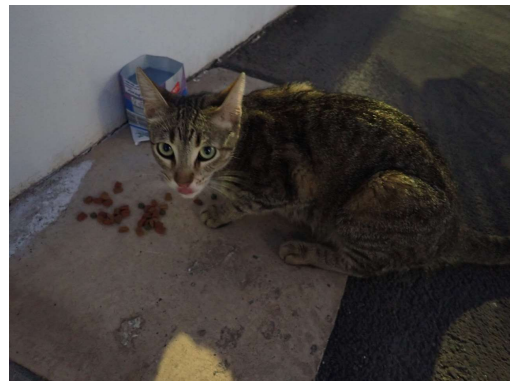
...danes, 31.3. pa je res nič več ne leti.

Mačkica je čisto drobna. Pa reci ne temule pogledu, če moreš.

Pojedla je več keksov, kot naše tri skupaj v najboljših časih.

Slike niso najboljše, bila je že tema in so brez bliskavice. Ne moreš mačku v oči svetiti.